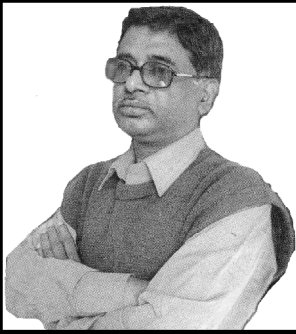

ବାଲେଶ୍ୱର ରବିବାର, ୦୮ ନଭେମ୍ବର ୨୦୨୦

ମନେପଡ଼େ....(୩୯)

ବୃତ୍ତି ପରୀକ୍ଷା ଦେବାପାଇଁ ସହର ଯିବା କଥା

ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ସ୍ତମ୍ଭକାର ଉଦୟ ନାରାୟଣ ଦାସ ଧ୍ୱନି ପ୍ରତିଧ୍ୱନି ପାଠକମାନଙ୍କର ଗୋଟେ ଚିହ୍ନାମୁହଁ । ଦୀର୍ଘଦିନର ନୀରବତା ପରେ ତାଙ୍କର ଆଉ ଏକ ନୂଆ ସ୍ତମ୍ଭ 'ମନେପଡ଼େ' । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ଗାଁ, ସହର, ଡାଏରୀ ଓ ଦୃଷ୍ଟି ଆଦି ସ୍ତମ୍ଭ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ହାସଲ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ଏଇ 'ମନେପଡ଼େ'ରେ ଆପଣ ଭେଟିବେ ଲେଖକଙ୍କ ସ୍ୱତିକୁ ଗୋଟେ ନିଆରା ଢଙ୍ଗରେ ।

ପୁସ୍ତକାଳୟ ବାଲେଶ୍ୱର, ଗୋପାଳଗାଁ, ଜି- ବାଲେଶ୍ୱର, ଓଡ଼ିଶା-୭୫୭୦୦୧, (ମୋ) ୯୩୩୮୩୨୨୧୯୯

ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀ ବୃତ୍ତି ପରୀକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଆମ ଗାଁ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ କୁଳମଣି ମଉସାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅ ମୋର ପ୍ରିୟ ଦେବେନ୍ଦ୍ର ଭାଇ ଓ ଫକୀର (ମୋ ସଂଗୀତ) ଓ ମୁଁ ମନୋନିତ ହେଉଥିଲୁ । ପରୀକ୍ଷା ଦେଖିବା ପାଇଁ ଧାର୍ଯ୍ୟ, ବାଲେଶ୍ୱରରେ ୨୫.୦୪.୧୯୯୭ରେ ହେବା ପାଇଁ ଚିଠି ଆମ ଖୁଲକୁ ଆସି ଯାଇଥିଲା । କୁଳମଣି ମଉସା ମେଟ୍ରିକ ପଢ଼ି ଥିବାରୁ ସେ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅଙ୍କ ପଢ଼ା ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ନିଜେ ନେଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ମୋ ବାପା ଏ ସମ୍ପର୍କରେ କେବେବି ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଘର କାମ, ତାଙ୍କ ବହି ପଢ଼ା ବା ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବା ନେଇ ସେ ବ୍ୟସ୍ତ ରହୁଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ନିଜେ ନିଜେ ଯାହା ସବୁ ପଢ଼ା ପଢ଼ି ପୁସ୍ତକ କରୁଥିଲି ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ । ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଭାବୁଥିଲି ଯେମିତି ହେଉ ବୃତ୍ତିଟି ପାଇବି ତେବେ ମୋର ପାଠ ପଢ଼ା ଖର୍ଚ୍ଚଟା ମେନେଜ୍ କେର ଯାଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ପାଠପଢ଼ା ନପାଠପଢ଼ା ମୋ ହାତର କଥା ନଥିଲା ।

ଶେଷକୁ ପରୀକ୍ଷାର ଦିନ ପାଖେଇ ଆସିଲା । ସ୍ଥିର ହେଲା ୨୫.୦୪.୧୯୯୭ ସକାଳ ୯ଟାରେ ଆମକୁ ଘରୁ ବାହାରି ଯିବାକୁ ହେବ । କୁଳମଣି ମଉସା ଆମ ତିନି ଜଣଙ୍କୁ ନେଇ ଖଜାପଢା ଷ୍ଟେସନ ପାଖକୁ ଯିବେ । ସେଠାରେ ପେସେଞ୍ଜର ରେଳ ଗାଡ଼ିରେ ବାଲେଶ୍ୱର ଯିବୁ । କୁଳମଣି ମଉସା ତା ଆଗ ଦିନ ରାତିରେ ଆସି ଆମ ଘରରେ ସବୁ ଯିବା କଥା କହୁଥିଲେ । ବାପା ଏସବୁ କଥାରେ ମୁଖ ପୁରାଇବା ଲୋକ ନଥିଲେ । ବୋଉ ମୋର ତାଙ୍କ କଥା କାନ ଦେଇ ଧ୍ୟାନରେ ଶୁଣୁଥିଲେ । ସେହି ଅନୁସାରେ ସେ ମସଗ୍ର ରାତି ଉଜାଗର ରହି ମୋର ସବୁ ନିତ୍ୟ ବ୍ୟବହାରୀ ଚିନିଷ, ପିନ୍ଧା ଲୁଗା, ବହି ଓ ଖାତାପତ୍ର ସବୁ ଗୋଟେ ବଡ଼ ଥଳିରେ ରଖୁଥିଲା । ତା ଭିତରେ ବୋଉ ବି ବାରମ୍ବାର ଶୁଣୁଥିଲେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ମୋର ପରୀକ୍ଷାର ସଫଳ କାମନା କରି । ତା ଭିତରେ ସେ ବୌଦ୍ଧି ଯାଉଥିଲା ମା ବଡ଼ସା ଆସ୍ଥାନ ପାଖକୁ । ସେଠାରେ ମାଆଙ୍କ ମଥାକୁ ସିନ୍ଦୂର ଆଣି ଗୋଟେ କାଗଜରେ ଗୁଡ଼ାଇ ମୋ ନେବାକୁ ଥିବା ଥଳିରେ ରଖି ମୋତେ କହିଲା - 'ବୁଢ଼ାରେ ପରୀକ୍ଷାକୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ଏ ସିନ୍ଦୂରକୁ ମଥାରେ ମାରି ଯିବୁରେ । ସେଇ ମାଆ ତୋତେ ସାହା ହେବେ ପରୀକ୍ଷାରେ ।'

ସମଗ୍ର ରାତି ଝଲିଝଲି ବୋଉ କି ମୁଁ ଶୋଇ ନଥିଲୁ । ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲୁ କେତେବେଳେ କୁଳମଣି ମଉସା ଓ ତାଙ୍କ ଦୁଇ ପୁଅ ଆସି ମୋତେ ଡାକିବେ । ଘଣ୍ଟା ନଥିବାରୁ ସମୟ ଜାଣିବା ଆମ ମାଆ ପୁଅ ପକ୍ଷେ ସମ୍ଭବ ନଥିଲା । ଆକାଶର ତାରା ଦେଖି ବୋଉ ସମୟ ଆକଳନ କରୁଥିଲା । ଅନ୍ଧାରୁଆ ରାତିରେ ବୋଉ ସହ ମୁଁ ପୋଖରୀକୁ ଗାଧୋଇ ମା ବଡ଼ାମାଙ୍କୁ ଓଜରି ହେବାକୁ ଯାଉଥିଲି । ମା'ଙ୍କୁ ଓଜରି ହେଲାବେଳେ କାହିଁକି କେଜାଣି ମୋର ଦୁଇ ଆଖିରୁ ଝେ ଝେ ଲୁହ ମା'ଙ୍କ ଉପରେ ଅଜାଡ଼ି ହୋଇଯାଇଥିଲା । ବୋଉ ବି ମୋ ଆଖିରୁ ଲୁହ ପୋଛୁ ପୋଛୁ ମାଆଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲା - 'ତୋ ପୁଅକୁ ବଡ଼ ମଣିଷ କରିଦେ ମା, ସେ ଏ ସଂସାରରେ ଦୁଃଖ ମୋତର ପାଇଁ ସମର୍ଥ ହେଉ ।'

ରାତି ଆହୁରି ତିନି ଘଡ଼ି ପାଖାପାଖି ଥିଲା । କୁଳମଣି ମଉସାଙ୍କ ପାଟି ଶୁଭିଲା । ମୁଁ ଥଳି ଧରି ବାହାରି ପଡ଼ିଲି ବାପା, ବୋଉ, ବୁଢ଼ାବାପାଙ୍କ ଆଶିର୍ବାଦ ନେଇ । ମୁଁ ଗଲାବେଳେ ବୋଉ ଆଖିରେ ଦିଗ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସି ଅସୁମାରି ସ୍ୱପ୍ନ ସବୁ ଦେଖୁ ପାରୁଥିଲି । ଅନ୍ଧାର ରାତି ଭିତରେ ଆମେ ଖଜାପଢା ଷ୍ଟେସନ ଝଲିଥିଲୁ । ମଉସା କହୁଥିଲେ - 'ଶାନ୍ତ ଝଲ ଟ୍ରେନ୍ ୫.୩୦ରେ ପହଞ୍ଚିବ । ଟ୍ରେନ୍ ଫେଲ୍ ହୋଇଗଲେ ବଡ଼ ଅସୁବିଧା ହେବ ।' ମଉସା ନୂଆଦେଶରେ ତାଙ୍କ ବନ୍ଧୁକୁ କହି ଗୋଟେ ଘର ଠିକ୍ କରିଥିଲେ ଆମେ ରହିବା ପାଇଁ । ବିଳ, ବଣ, ପାହାଡ଼ ଅତିକ୍ରମ କରି ଆମେ ଝଲିଥିଲୁ । ଆକାଶରେ ତାରାମାନେ ବସ୍ ବସ୍ ହେଉଥିଲେ । ପାହାଡ଼ିଆ ଚଢ଼େଇ ମାନଙ୍କ କିଟିକିଟିର ଶବ୍ଦରେ ଆମ ନିରବତା ଭାଙ୍ଗୁଥିଲା । ଟ୍ରେନ୍ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିଲା ବେଳକୁ ପାଞ୍ଚ ବେଳ ହେଉଥିଲା । ଟ୍ରେନ୍‌କୁ ଆମେ ଉତ୍ସୁକତାରେ ଅନାଉ ରହିଥିଲୁ । ସତ କଥା ଯା ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଆଗରୁ କେବେ ଟ୍ରେନ୍‌ରେ ବସି ନଥିଲି । ଏହା ହିଁ ଥିଲା ମୋର ପ୍ରଥମ ଟ୍ରେନ୍ ଯାତ୍ରା । ପୁଣି ବାଲେଶ୍ୱର ସହର ବି ମୁଁ କେବେ ଆଗରୁ ଯାଇନଥିଲି । ଏହାହିଁ ଥିଲା ମୋର ପ୍ରଥମ ସହର ସହ ପରିଚୟ । ସହରର ଚଳଣି, ମଣିଷ, ଗାଡ଼ି, ବ୍ୟସ୍ତ ଜୀବନ, ପାଠଖାନା, ପକ୍କା ଘର, ବିକ୍ରମି ବତୀ, ପାଇପ୍ ପାଣି, ଏତେ ବଡ଼ ସ୍ତର ସବୁ ମୋତେ ଚକିତ କରି ଦେଉଥିଲା । ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି ଆମେ କଣ କେବେ ଏମିତି ସହରରେ କେବେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ ! (ଆରମ୍ଭକୁ)

ଭାଗ-୨ (ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭାଗରୁ) "ଉପରକୁ ଆସ, ନାତି ପାଖକୁ ।" କହିଲେ ଦାନନାଥ ଏବଂ ଆମେ ଆମେ ଚାଲିଲେ । ତମ ତମ ହୋଇ ପାହାଚ ଚଳୁ ଚଳୁ କହି କହି ଚାଲୁଥିଲେ- "ନାତି ସଂଗେ ସଂଗେ ମେଡ଼ିକାଲ ଯିବ । ଆୟୁର୍ବିଦ୍ୟାଳୟ ଖବର ଦିଆଯାଇଛି ।" ସେତେବେଳକୁ ଉଭୟେ ପହଞ୍ଚି ସାରିଥିଲେ ଲେବର୍ ରୁମ୍‌ରେ, ଯେଉଁଠି ଗୋଟେ ଉଚ୍ଚ ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ଶୋଇଥିଲା ନାତି । ଦାନନାଥ ସା କଞ୍ଚଳତାକୁ ଭଜା ଭଜା କଣ୍ଠରେ କହିଲେ - "ନାତି - ଦେଖୁନିଅ ଚିକେ ।" ଆଗ୍ରହ ଏବଂ ଉତ୍ସୁକତାର ହାତ ବଢ଼େଇଲେ କଞ୍ଚଳତା । ମାତାମୁଁ (ତାତାମାଣୀ) ତାଙ୍କୁ ବାରଣ କଲାବେଳକୁ ଦାନନାଥ କହିଲେ - "ପିଲାଟି ଆଇ ।" ବାରଣରୁ ନିବୃତ୍ତ ହେଲେ ତାତାମାଣୀ । ଅନ୍ଧାଧିକେ ଛୁଟିଲେ କଞ୍ଚଳତା ନାତିକୁ । ତାଙ୍କ ଦେହ ରୋମାଞ୍ଚିତ ହେଲା ନାତିକୁ ସର୍ତ୍ତ କରି, ହେଲେ ଅମ୍ ଅମ୍ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ ଦାନନାଥ । କଞ୍ଚଳତାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କହିଲେ - "ପିଲା ଏବେ ଯିବ ଆୟୁର୍ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ମେଡ଼ିକାଲ ।" ହୁଏତ କଞ୍ଚଳତା ଆଉ ନାତିକୁ - ଏମିତି କିଛି ଆଶଙ୍କା ତାଙ୍କୁ ମାଡ଼ି ବସୁଥିଲା । "ଭଲ ପିଲାଟା ! ତା'ର କ'ଣ ହୋଇଛି ଯେ ସେ ଯିବ ତାତାମାଣୀ ? ଏ ପରା ନର୍ସିଂହୋମ୍ । ତାତାମାଣୀ ଅପେକ୍ଷା ଲୋକେ ଅଧିକ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ, ଭଲ ଚିକିତ୍ସା ପାଇବେ ବୋଲି ଏଠିକୁ ଆସନ୍ତି । ଏଠୁ ପୁଣି ମେଡ଼ିକାଲ କାହିଁକି ? ମୂଳକୁ ତ ଆମେ ମେଡ଼ିକାଲ ଯାଉଥିଲେ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ।" କଞ୍ଚଳତାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନରେ ଆଦୌ ଉତ୍ତର ନଥିଲା ଦାନନାଥଙ୍କ ପାଖରେ । ତାଙ୍କୁ ବୁଝେଇବାର ସମୟ ଏ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଏ ପ୍ରକାର ଅଭିଯୋଗକୁ ତାଙ୍କୁ ନିବୃତ୍ତ ରହିବାକୁ ସୂଚନା ଦେଲେ ସେ ।

ଭବେଶ ଆସି ଛିଡ଼ା ହେଲାଣି ପାଖରେ । ଶୁଣିଲା ବେଳୁଁ ସେ ଚାହୁଁଥିଲା (ତାତାମାଣୀ ମାଲମାଧବ ତାଙ୍କୁ ଆଉ କ'ଣ କହିଥିଲେ କେଜାଣି !) କ'ଣ ନେଇଯିବ ବୋଲି । କିନ୍ତୁ ପୁନରାୟ ସେ ମତ ବଦଳେଇ ଦେଲା । "ଦୁର୍ଗିଲା ଲୋକ କୁଟା ଖୁଅକୁ ଆଣ ।" ନ୍ୟାୟରେ ହୁଏତ ସେ ଭାବୁଥିଲା, ଦୁରଶହ କିଲୋମିଟର ଦୂର କଟକ ନେବା ଅପେକ୍ଷା ଆପାତତଃ ପୁଅକୁ ଦୁଇ କିଲୋମିଟର ବ୍ୟବଧାନରେ ଥିବା ସରକାରୀ ତାତାମାଣୀର ଏସ.ଏନ୍.ସି.ସ୍କୁଲ ନେବା ଅଧିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ । ଏଣୁ କହିଲା - "ବାପା ! ଆପଣ, ମା' ଓ ମାଲିକ ସହଯୋଗରେ ପୁଅକୁ ତାତାମାଣୀ ନେଇ ଆସନ୍ତୁ । ନାଳମାଧବ ସାର ମେଡ଼ିକାଲକୁ ଫୋନ୍ କରିବେଇଛନ୍ତି, ସିଧା ନେଇ ଏସ.ଏନ୍.ସି.ସ୍କୁଲ ଉଠି କରିଦେବା । ତା'ପରେ ଯାଇ ଆଡ଼ମିସନ୍ ହେବ । ମୁଁ ଆମେ ଆମେ ବାଲକ ନେଇ ଯାଉଛି । ସେଠିକା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଖିବ ।" "ଆୟୁର୍ବିଦ୍ୟାଳୟ ଆସିଯାଉ !" - ଦାନନାଥ କହିଲେ । "ଆୟୁର୍ବିଦ୍ୟାଳୟ ଆସିଯାଉଣି ।" ଭବେଶ ବି ଜଣେ ତାତା । ଅବଶ୍ୟ ଚିକେ ଦୂର ଅଞ୍ଚଳରେ, ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ । ସେ ବରଂ ସେଠିକା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଭଲ କରି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ପାରିବ । ନ

ଡ. ରତିକାନ୍ତ ବେହେରା

କୃଷ୍ଣନଗର, ଅନାରଗଡ଼ିଆ, ବାଲେଶ୍ୱର, (ମୋ) ୯୪୩୯୪୪୨୯୪୨

ଅନୁଭବ ଏବଂ ଅନୁଭୂତି ପୂର୍ଣ୍ଣତା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ହେଲେ ବି, ଏକ ସାଫଳଜୀବନ ଆବେଦନ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଭାବବସ୍ତୁ । ଘଟଣା ସହିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ଚରିତ୍ରମାନେ ଏହାକୁ ପାଠ କଲା ପରେ ହୁଏତ ଲୁହ ଗଡ଼େଇବେ । ବାସ୍ତବତା ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠୋର ହୋଇଥିବା ଉପଲକ୍ଷି କରିବେ । କିନ୍ତୁ ନିଜ୍ଜକ କଲା ବା ସାହିତ୍ୟ ରୂପେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେଲେ ବୋଧହୁଏ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମାକୁ କଷ୍ଟ ଲାଗିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଶାନ୍ତି ମିଳିବ । - ଲେଖକ

ହେଲେ କଟକ ନେଇଯିବା ବରଂ ଠିକ୍ ହେବ । ନର୍ସି ଆଉ କମ୍ପାଉଣ୍ଡର ମିଶ୍ରି ଏବେ ପିଲାକୁ ଚଳୁ ନେଇ ଆସିଲେ, ଆୟୁର୍ବିଦ୍ୟାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ । ପଛେ ପଛେ ଦାନନାଥ, କଞ୍ଚଳତା ଆଉ ସୁମତି । ଶୁଭଦା ପାଖରେ ନିଜ ଲୋକ କେହି ଆଉ ରହିଲେ ନାହିଁ । ଶୁଭଦା ସେତେବେଳେ ହୁଏତ କିଛି ଦୁର୍ଘଟଣା ନଥିଲା, ଏସବୁ କ'ଣ ହେଉଛି ! ଆଖିଖୋଲି ଚାହିଁ ଦେଇ ପାଖରେ କାହାକୁ ନ ପାଇ ପୁଣି ଆଖି ବୁଜିଦେଲା । ପିଲାକୁ ନେଇ ଦିଛି ଗୋଟେ ଅନ୍ଧତାର ଅନୁମାନ କଲା । ପିଲାକୁ ପରେ ନର୍ସିଟି ତା' କାନ ପାଖରେ କେବଳ କହିଥିଲା - "ତୁମ ପରି ସୁନ୍ଦର ପୁଅଟିଏ ହୋଇଛି ଦିବି ।" ଏତକ ଶୁଣି ସେ ଆଖି ଖୋଲିଥିଲା ପୁଅକୁ ଅଧିକ ଦେଖିବା ବୋଲି । ହେଲେ ଦେଖିପାରି ନଥିଲା । ଧୂଆଧୋଇ, ପୋଛାପୋଛା କରିବା ପାଇଁ ନର୍ସିମାନେ ସଂଗେ ସଂଗେ ଅଧିକ ଏକ ରୁମ୍‌କୁ ନେଇ ଯାଉଥିଲେ ପୁଅକୁ । ଏବେ ଦେଖୁ ଉପରେ ଶୋଇ ଶୋଇ ଶୁଭଦା ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲା, ପୁଅକୁ ନେଇ ନର୍ସି କେତେବେଳେ ଆସିବ, ପଛେ ପଛେ ମା' ଓ ମାଲିକ ଆସିବେ । ପାଖରେ ଥିଆ ହୋଇଥିବା ଝୁଲିଗାକୁ ବାରମ୍ବାର ଅନୁରୁପଣ ସେ । ଓଃ, କେତେବେଳେ ଏମାନେ ସବୁ ଆସିବେ ଯେ ! ଆଗ୍ରହ ଓ ପୁଲକ ବଡ଼ ବଡ଼ ସାମା ଛୁଇଁ ଯାଇଥିଲା ।

ନର୍ସି କହୁଥିଲା, ପୁଅ ତା'ର ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଛି ବୋଲି । ହେଲେ ତା' ପରି ନା ଭବେଶ ପରି ? ଭବେଶ ପରି ତେଜା ହେବ ନିଶ୍ଚୟ । କିନ୍ତୁ ତା' ପରି ମୁହଁର ଗଢ଼ଣ ହେଲେ ଭଲ । ପୁଅ ପିଲାମାନେ ମା'ର ଗଢ଼ଣ ନେଲେ ପୁନାମ ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି, ସୁଖୀ ହୁଅନ୍ତି ବୋଲି ସେ ଶୁଣିଛି । ଏ କଥା ବି ଶୁଣିଛି ଯେ, ପ୍ରଥମ କିଲୋମିଟର ଦୂର କଟକ ନେବା ଅପେକ୍ଷା ଆପାତତଃ ପୁଅକୁ ଦୁଇ କିଲୋମିଟର ବ୍ୟବଧାନରେ ଥିବା ସରକାରୀ ତାତାମାଣୀର ଏସ.ଏନ୍.ସି.ସ୍କୁଲ ନେବା ଅଧିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ । ଏଣୁ କହିଲା - "ବାପା ! ଆପଣ, ମା' ଓ ମାଲିକ ସହଯୋଗରେ ପୁଅକୁ ତାତାମାଣୀ ନେଇ ଆସନ୍ତୁ । ନାଳମାଧବ ସାର ମେଡ଼ିକାଲକୁ ଫୋନ୍ କରିବେଇଛନ୍ତି, ସିଧା ନେଇ ଏସ.ଏନ୍.ସି.ସ୍କୁଲ ଉଠି କରିଦେବା । ତା'ପରେ ଯାଇ ଆଡ଼ମିସନ୍ ହେବ । ମୁଁ ଆମେ ଆମେ ବାଲକ ନେଇ ଯାଉଛି । ସେଠିକା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଖିବ ।" "ଆୟୁର୍ବିଦ୍ୟାଳୟ ଆସିଯାଉ !" - ଦାନନାଥ କହିଲେ । "ଆୟୁର୍ବିଦ୍ୟାଳୟ ଆସିଯାଉଣି ।" ଭବେଶ ବି ଜଣେ ତାତା । ଅବଶ୍ୟ ଚିକେ ଦୂର ଅଞ୍ଚଳରେ, ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ । ସେ ବରଂ ସେଠିକା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଭଲ କରି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ପାରିବ । ନ

କରି ପଚାରିଥିଲେ ସେ । ବାହାଘର ପୂର୍ବରୁ ସତ୍ୟବାଦୀ ଅଧିକ ପଢ଼ିବା ଥିଲେ । ଆଉ ବାହାଘରକୁ ସେ ଆସି ନଥିଲେ, କେବଳ ଅଧିକ ଆସିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେଇ ଓ.ଟି. ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଶୋଇ ଶୋଇ ସେ ତାତାଙ୍କ ସତ୍ୟବାଦୀକୁ ପଚାରିଥିଲା - "ମୋ ବାହାଘରକୁ ଆଣି ଆସିଥିଲେ, ଆପଣ ଆସିଲେନି କାହିଁକି ?" "କେଉଁଠି ତାତାମାଣୀମାନେ ଏଇ ଡିଭିଡିରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିବି ! ସେଇଥିପାଇଁ ଯାଇ ପାରିଲି ନାହିଁ । ଆଣି ତ ଯାଉଥିଲେ !" ହଠାତ୍ ଏଇ ସମୟରେ ଅଜ୍ଞ ଚେତେ ପୁଅଟିଏ ହୋଇଛି ଦିବି ।" ଏତକ ଶୁଣି ସେ ଆଖି ଖୋଲିଥିଲା ପୁଅକୁ ଅଧିକ ଦେଖିବା ବୋଲି । ହେଲେ ଦେଖିପାରି ନଥିଲା । ଧୂଆଧୋଇ, ପୋଛାପୋଛା କରିବା ପାଇଁ ନର୍ସିମାନେ ସଂଗେ ସଂଗେ ଅଧିକ ଏକ ରୁମ୍‌କୁ ନେଇ ଯାଉଥିଲେ ପୁଅକୁ । ଏବେ ଦେଖୁ ଉପରେ ଶୋଇ ଶୋଇ ଶୁଭଦା ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲା, ପୁଅକୁ ନେଇ ନର୍ସି କେତେବେଳେ ଆସିବ, ପଛେ ପଛେ ମା' ଓ ମାଲିକ ଆସିବେ । ପାଖରେ ଥିଆ ହୋଇଥିବା ଝୁଲିଗାକୁ ବାରମ୍ବାର ଅନୁରୁପଣ ସେ । ଓଃ, କେତେବେଳେ ଏମାନେ ସବୁ ଆସିବେ ଯେ ! ଆଗ୍ରହ ଓ ପୁଲକ ବଡ଼ ବଡ଼ ସାମା ଛୁଇଁ ଯାଇଥିଲା ।

ନର୍ସି କହୁଥିଲା, ପୁଅ ତା'ର ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଛି ବୋଲି । ହେଲେ ତା' ପରି ନା ଭବେଶ ପରି ? ଭବେଶ ପରି ତେଜା ହେବ ନିଶ୍ଚୟ । କିନ୍ତୁ ତା' ପରି ମୁହଁର ଗଢ଼ଣ ହେଲେ ଭଲ । ପୁଅ ପିଲାମାନେ ମା'ର ଗଢ଼ଣ ନେଲେ ପୁନାମ ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି, ସୁଖୀ ହୁଅନ୍ତି ବୋଲି ସେ ଶୁଣିଛି । ଏ କଥା ବି ଶୁଣିଛି ଯେ, ପ୍ରଥମ କିଲୋମିଟର ଦୂର କଟକ ନେବା ଅପେକ୍ଷା ଆପାତତଃ ପୁଅକୁ ଦୁଇ କିଲୋମିଟର ବ୍ୟବଧାନରେ ଥିବା ସରକାରୀ ତାତାମାଣୀର ଏସ.ଏନ୍.ସି.ସ୍କୁଲ ନେବା ଅଧିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ । ଏଣୁ କହିଲା - "ବାପା ! ଆପଣ, ମା' ଓ ମାଲିକ ସହଯୋଗରେ ପୁଅକୁ ତାତାମାଣୀ ନେଇ ଆସନ୍ତୁ । ନାଳମାଧବ ସାର ମେଡ଼ିକାଲକୁ ଫୋନ୍ କରିବେଇଛନ୍ତି, ସିଧା ନେଇ ଏସ.ଏନ୍.ସି.ସ୍କୁଲ ଉଠି କରିଦେବା । ତା'ପରେ ଯାଇ ଆଡ଼ମିସନ୍ ହେବ । ମୁଁ ଆମେ ଆମେ ବାଲକ ନେଇ ଯାଉଛି । ସେଠିକା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଖିବ ।" "ଆୟୁର୍ବିଦ୍ୟାଳୟ ଆସିଯାଉ !" - ଦାନନାଥ କହିଲେ । "ଆୟୁର୍ବିଦ୍ୟାଳୟ ଆସିଯାଉଣି ।" ଭବେଶ ବି ଜଣେ ତାତା । ଅବଶ୍ୟ ଚିକେ ଦୂର ଅଞ୍ଚଳରେ, ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ । ସେ ବରଂ ସେଠିକା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଭଲ କରି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ପାରିବ । ନ

ନର୍ସି କହୁଥିଲା, ପୁଅ ତା'ର ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ହୋଇଛି ବୋଲି । ହେଲେ ତା' ପରି ନା ଭବେଶ ପରି ? ଭବେଶ ପରି ତେଜା ହେବ ନିଶ୍ଚୟ । କିନ୍ତୁ ତା' ପରି ମୁହଁର ଗଢ଼ଣ ହେଲେ ଭଲ । ପୁଅ ପିଲାମାନେ ମା'ର ଗଢ଼ଣ ନେଲେ ପୁନାମ ଅର୍ଜନ କରନ୍ତି, ସୁଖୀ ହୁଅନ୍ତି ବୋଲି ସେ ଶୁଣିଛି । ଏ କଥା ବି ଶୁଣିଛି ଯେ, ପ୍ରଥମ କିଲୋମିଟର ଦୂର କଟକ ନେବା ଅପେକ୍ଷା ଆପାତତଃ ପୁଅକୁ ଦୁଇ କିଲୋମିଟର ବ୍ୟବଧାନରେ ଥିବା ସରକାରୀ ତାତାମାଣୀର ଏସ.ଏନ୍.ସି.ସ୍କୁଲ ନେବା ଅଧିକ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ହେବ । ଏଣୁ କହିଲା - "ବାପା ! ଆପଣ, ମା' ଓ ମାଲିକ ସହଯୋଗରେ ପୁଅକୁ ତାତାମାଣୀ ନେଇ ଆସନ୍ତୁ । ନାଳମାଧବ ସାର ମେଡ଼ିକାଲକୁ ଫୋନ୍ କରିବେଇଛନ୍ତି, ସିଧା ନେଇ ଏସ.ଏନ୍.ସି.ସ୍କୁଲ ଉଠି କରିଦେବା । ତା'ପରେ ଯାଇ ଆଡ଼ମିସନ୍ ହେବ । ମୁଁ ଆମେ ଆମେ ବାଲକ ନେଇ ଯାଉଛି । ସେଠିକା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଖିବ ।" "ଆୟୁର୍ବିଦ୍ୟାଳୟ ଆସିଯାଉ !" - ଦାନନାଥ କହିଲେ । "ଆୟୁର୍ବିଦ୍ୟାଳୟ ଆସିଯାଉଣି ।" ଭବେଶ ବି ଜଣେ ତାତା । ଅବଶ୍ୟ ଚିକେ ଦୂର ଅଞ୍ଚଳରେ, ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ । ସେ ବରଂ ସେଠିକା ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଭଲ କରି ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ପାରିବ । ନ

ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟକୁ ନିଆଯାଇଛି । ସେଠି ଏସ.ଏନ୍.ସି.ସ୍କୁଲରେ ଚିକିତ୍ସା ଘଣ୍ଟା ରହିବ ।" କିଂକର୍ତ୍ତବ୍ୟବିମୁକ୍ତ ଭାବେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଦାନନାଥ ।

"ଏଇଟା ତ ଖୁବ୍ ମାୟୁଳି କଥା । ପିଲାକୁ ହେବା ଯେଉଁଠି ଟିକେ ବିଲମ୍ବ ହୁଏ, ସେଠି ଏମିତି ସମସ୍ୟା ହୁଏ । କିମ୍ପା ପିଲାଟି ନାକପୁଡ଼ା ଏବଂ ଗଳାରେ ସିଂଗାଣି କିମ୍ପା କଫ ଜମିଗଲେ ବି ସେ କାନ୍ଦିପାରେ ନାହିଁ କି ନିଶ୍ୱାସ ନେଇ ପାରେ ନାହିଁ । ଆମ ଶୁଭ ବେଳକୁ ସେଇଆ ହୋଇ ନଥିଲା କି ? ତୁମେ ସେତେବେଳେ ନ ଥିଲା ପରା ! ସେ ନର୍ସି ବୁଢ଼ା ତା'କୁ ଠିକ୍ କରି ଦେଲା ନା ନାହିଁ ?" କଞ୍ଚଳତାଙ୍କ କଥା ଦାନନାଥଙ୍କ କାନରେ ପଡ଼ୁଥିଲା କି ନାହିଁ କେଜାଣି ! ଅତୀତରେ ଗୋଟେ ଘଟଣା ପାଖରେ ସେ କିନ୍ତୁ ଅତକି ଯାଉଥିଲେ । ପିଲାଟିବେଳେ ଗାଁ ଦାଣ୍ଡରେ ଖେଳୁଥିଲା ବେଳେ ହଠାତ୍ ସେ ଶୁଣିଲେ ପଡ଼ିଶାଘରେ ନୂଆ ହୋଇ ଆସିଥିବା ବୋହୂଟିର ପିଲାକୁ ହୋଇଛି । ଆଖପାଖ ଘରର ସା

ଲୋକ ଓ ଭୂଆସୁଣାମାନେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଧାଡ଼ି ଲଗେଇଛନ୍ତି । ପୁଅପିଲା କହୁହୋଇ କାନ୍ଦୁନାହିଁ ? ସାଧାରଣତଃ ଝିଅ ପିଲା ଟିକେ ବିଲମ୍ବରେ କାନ୍ଦିଥାନ୍ତି, ପୁଅ ପିଲା ଶାନ୍ତ । ଏ ପୁଅ ପିଲାଟି କିନ୍ତୁ କାନ୍ଦୁନାହିଁ ବୋଲି ତାଙ୍କ ଘରେ ଛୋଟିଆ ହାତରେ ବସିଛି । ସମସ୍ତେ ଭାବୁଥିଲେ ପିଲାଟା ବୋଧହୁଏ ମରିଯିବ । କାନ୍ଦୁନାହିଁ ବୋଲି ଧାଇଁ ତା' ନାକକୁ ବାରମ୍ବାର ଚିପି ଦେଉଛି । ସେ ଟିକେ ଟିକେ କାନ୍ଦୁଛି, ପୁଣି ବନ୍ଦ ହୋଇ ଯାଉଛି । ଏମିତି ଅଧଘଣ୍ଟା କାଳ ଲାଗିଥାଏ ନାକ । ଶେଷରେ ସତକୁ ସତ ପିଲାଟା କୋର୍ ବାହା ଧରି କାନ୍ଦିବା ଆରମ୍ଭ କଲା । ସଂଗେ ସଂଗେ ତା' ମାଆକୁ ଦେଲେ ସ୍ତର ଖୋଇବାକୁ । ଦାନନାଥ ସେତେବେଳେ ଦୁର୍ଘଟଣାକୁ ନଥିଲେ ଏହାର ରହସ୍ୟ । ଏବେ କଞ୍ଚଳତାଙ୍କ କଥାଶୁଣି ତାଙ୍କର ସେହି କଥା ମନେ ପଡ଼ିଗଲା ।

କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲି ଆଉ ସେପରି କିଛି ହେଉନାହିଁ । ସବୁ କଥାକୁ ଆଧୁନିକ ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଚିକିତ୍ସା ଖର୍ଚ୍ଚ ଦେଉଛି । ପୁରୁଣା ରାତିନାତି ଓ ଚଳଣା ଛିଣ୍ଡା କନା ପରି ଫୋପଡ଼ା ହେଲାଣି । ଖତ ଖାଇଗଲାଣି । ଅଧିକବେଳେ ଲଗାହେବା ପରେ ନର୍ସିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଦାନନାଥ ଯାଇ ଆୟୁର୍ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ବସିଲେ । ମୋଟା ଚର୍ଚ୍ଚିତ ଉଦ୍‌ଧିଆରେ ପିଲାକୁ ଦେଖି ଭଲଭାବେ କାଳିକୂଳି ଘୋଡ଼େଇ ଧରି ଦସିଲେ ସୁମତି ଦେବା, କଞ୍ଚଳତାଙ୍କ ସାନ ଭାଇ ।

ହେଲେ କଞ୍ଚଳତା ତାତାମାଣୀ ଗଲେନାହିଁ । ଫେରିଗଲେ ଉପରକୁ, ଝିଅ ପାଖକୁ । ଶୁଭଦା ପାଖରେ କେହି ନିଜ ଲୋକ ନାହାନ୍ତି ବୋଲି । ଛାଉଁ ଭବେଶ ତାତାମାଣୀମାନେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବୁଝି ସାରିଥିଲେ । ଦଶମିନିତ୍ ଭିତରେ ପିଲା ଯାଇ ସିଧାସଳଖ ରହିଲା ଏସ.ଏନ୍.ସି.ସ୍କୁଲ ଭିତରେ । ବାହାରେ ଅପେକ୍ଷା କଲେ ଦାନନାଥ ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ।

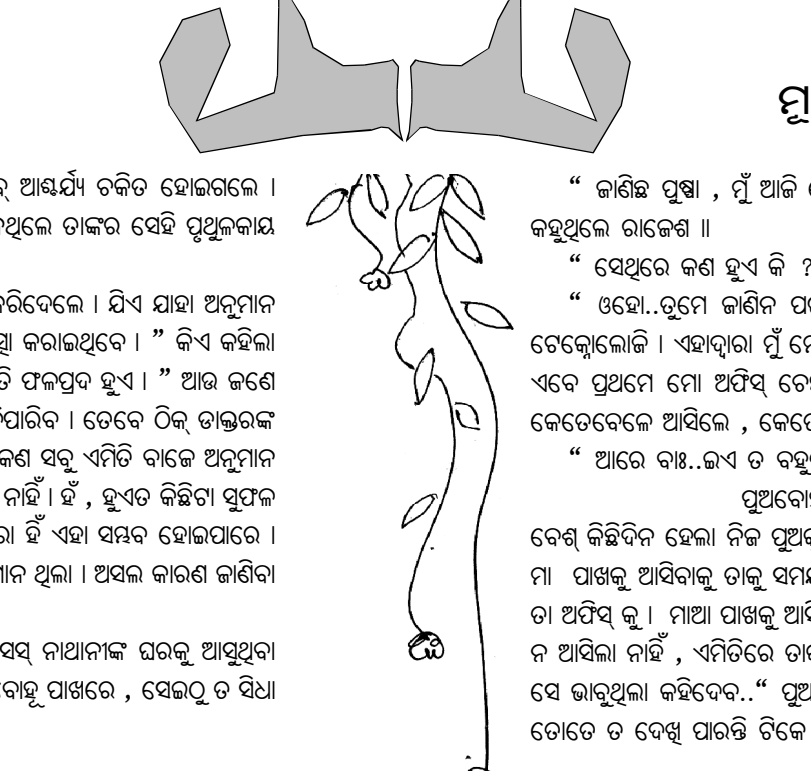
କିନ୍ତୁ ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ନୂଆହୋଇ ବର୍ଷେ ହେଲା ଖୋଲିଛି ଏସ.ଏନ୍.ସି.ସ୍କୁଲ । ପେଡ଼ିଆଟ୍ରିକ୍ ଖୁର୍ଦ୍ଦି ଚିକିତ୍ସା ଭାଗ ଯାଇଛି ଏଥିପାଇଁ । ସେଇ ପୁରୁଣା ଘରକୁ ବାହାର ପଡ଼ୁ ଗୋଟିଏ କଢ଼କୁ ଦୁଆର କଟାଯାଇ ପ୍ରବେଶ ପଥ କରାଯାଇଛି । କେନ୍ଦ୍ରସରକାରଙ୍କ ଯୋଜନାରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତି କିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ଖୋଲା ଯାଇଛି ଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା । ନବଜାତ ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁହାର କମେଇବା ପାଇଁ ଏ ଯୋଜନା ଅବଶ୍ୟ ଲୋକଙ୍କ ଉପକାରରେ ଆସୁଛି କି ନାହିଁ, ତାହା ସଠିକ୍ ଭାବେ ଜଣାଣିବ ଦାନନାଥଙ୍କୁ । ତଥାପି ବେଶରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଶିଶୁ ମରୁଛନ୍ତି । ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ ହୋଇନାହିଁ । (ଜୁମ୍‌ଶା)

ଅନୁବାଦ- ବିନୟ କୁମାର ଦାସ ଅଂଗାରଗଡ଼ିଆ, ବାଲେଶ୍ୱର- ୧ ମୋ- ୭୯୭୮୮୮୭୦୩୭୩

ଦୁଇଜଣି ଆନୁଜିତ ନିଜି ବାସ

॥ ସ୍ନିମ୍ ଫିଗର ॥ ମୂଳ ହିନ୍ଦୀ- ମାରା ଜୈନ ମିସେସ୍ ନାଥାନାକ୍ ଏତେ ସ୍ନିମ୍ ଫିଗର ରେ ଦେଖି କଲୋନୀର ମହିଳାମାନେ ଖୁବ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଚକିତ ହୋଇଗଲେ । ହେବା ବି ସ୍ୱାଭାବିକ କଥା । କାରଣ ଏଇ କିଛି ମାସ ତଳେ ସେ ଭଲରେ ବି ଚାଲି ପାରୁ ନଥିଲେ ତାଙ୍କର ସେହି ପୃଥୁଳକାୟ ଶରୀରକୁ ନେଇ । ଅଥଚ ଏବେ ଏମିତି ଆକସ୍ମିକ ଅଭୂତପୂର୍ବ ପରିବର୍ତ୍ତନ ! ସେମାନେ ଏହାର ଅଧିକ କାରଣ ଓ ରହସ୍ୟ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଅନୁମାନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ । ଯିଏ ଯାହା ଅନୁମାନ କଲା, ଅଧିକାଂଶେ ପ୍ରକାଶ କରିଦେଲା । କିଏ କହିଲା, " ସେ ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ପ୍ରାକୃତିକ ଚିକିତ୍ସା କରାଉଥିବେ ।" କିଏ କହିଲା, " ମୁଁ କିନ୍ତୁ ସିଅର୍, ସେ ଆର୍ଯୁବେଦ ଚିକିତ୍ସାକୁ ଆପଣାଲେ ନେଇଥିବେ । ଏହି ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତି ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହୁଏ ।" ଆଉ ଜଣେ କହିଲା, " ନା..ସେମିତି କିଛି ମାନେ ନାହିଁ । ଏଲୋପ୍ୟାଥିରେ ରେ ବି ଏହାର ସୁଫଳ ମିଳିପାରିବ । ତେବେ ଠିକ୍ ତାତ୍ପର୍ୟ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରିପାରିଲେ ହେଲା ।" ତତୁଁ ଜଣେ ଟିକେ ଚିତ୍ତିତା ସ୍ୱରରେ କହିଲା, " କଣ ସବୁ ଏମିତି ବାଜେ ଅନୁମାନ କରୁଛ ? ମୋଟାପଣରୁ ଉକ୍ତା ପାଇବା ପାଇଁ ସେମିତି କିଛି ବି ଗ୍ୟାଙ୍ଗ୍‌ଟ୍ରିପୁଡ଼ ଔଷଧ ବାହାରି ନାହିଁ । ହଁ, ହୁଏତ କିଛିଟା ସୁଫଳ ମିଳିବ, ତେବେ ଏଠି ତ ସେମିତି କିଛି ଜଣା ପଡ଼ୁନି । ମୋ ମତରେ କେବଳ ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ । ତା ମାନେ ସେ ରାତିମତେ ଯୋଗ କରୁଛନ୍ତି ।" ତେବେ ଏ ସବୁ ତ ଖାଲି ସେମାନଙ୍କର ଅନୁମାନ ଥିଲା । ଅଧିକ କାରଣ ଜାଣିବା ପାଇଁ ସେମାନେ କେମିତି ଛାଡ଼ିପିଟି ହେଉଥିଲେ ମନେ ମନେ । ଅଧିକ ସତ୍ୟ ଠିକ୍ ତହିଁ ପରଦିନ ସକାଳେ ହିଁ ଜଣା ପଡ଼ିଗଲା ମିସେସ୍ ନାଥାନାକ୍ ଘରକୁ ଆସୁଥିବା କାମଚାଳା ଠାରୁ । ସେ କହିଲା, " ମାତାମୁଁ ପରା ଛଅ ମାସ ହେଲା ଦିଲ୍ଲୀରେ ଥିଲେ ତାଙ୍କ ବୋହୂ ପାଖରେ, ସେଇଠୁ ତ ସିଧା ସେ ଫେରିଛନ୍ତି ।"

॥ ସ୍ନିମ୍ ଫିଗର ॥ ମୂଳ ହିନ୍ଦୀ- ସତ୍ୟୋପସ୍ତେଇକାର " କାହିଁକି ପୁଣ୍ୟ, ମୁଁ ଆଜି ମୋ ଅର୍ପିଏ ରେ ବାୟୋମେଡ଼ିକ ମେସିନ୍ ଲଗାଇ ଦେଲି ।" ପଦ୍ମାଙ୍କୁ ଅତି ଖୁସି ମୁଦ୍ରାରେ କହୁଥିଲେ ରାଜେଶ । " ସେଥିରେ କଣ ହୁଏ କି ?" " ଓହୋ..ତୁମେ ଜାଣିବ ପରା । କାହିଁକି ବି କେମିତି ? ଏଗୁଡ଼ିକ ଆଜିକାଲି ନୂଆ ପ୍ରାକୃତ୍ୟ । ପୁରାପୁରି ଲେଟେସ୍ ଟେକ୍ନୋଲୋଜି । ଏହାଦ୍ୱାରା ମୁଁ ମୋ ଅଭିସ ରୁମ୍ ରେ ବସି ଅର୍ପିଏ ର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମଚାରୀକୁ ଦେଖି ପାରିବି । ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ଏବେ ପ୍ରଥମେ ମୋ ଅର୍ପିଏ ଟେବୁଲ୍ କୁ ଆସିବେ । ସେହି ମେସିନ୍ ରେ ନିଜର ଚିପ ଲଗାଇ ହାକିଲା ପକାଇବେ । ମାନେ କେତେବେଳେ ଆସିଲେ, କେତେ ବେଳେ ଅର୍ପିଏ ଛାଡ଼ିଲେ, ସବୁ ମୁଁ ମୋ ରୁମ୍‌ରୁ ଆଉ ଜାଣିଯିବି । ଭଲ ହେଲା ନା ପୁଣ୍ୟ ।" " ଆରେ ବାଃ..ଲଏ ତ ବହୁତ ବଡ଼ିଆ ହେଲା ।" ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ପାଦକ ଏହିସବୁ କଥାକୁ ଶୁଣୁଥିଲେ ସେଇ ପାଖ କୋଠାରେ ଶୋଇ ରହିଥିବା ମାଆ ବୁ

(ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଭାଗରୁ)
କାଚି ଏକ ଭାବନାର ପ୍ରତିଫଳନ ମାତ୍ର । ହୁଏତ କିଛି ମାନସିକତା ପିଢ଼ି ପିଢ଼ି ଧରି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାଚିରେ ରହିଆସିଥାଏ । ମାତ୍ର କାଚି ଭାବନା ମଣିଷ ନିଜ ମାନସପତ୍ରକୁ ଦୂରରେ ଦେଲେ ଏହା ସମସ୍ତ ହେବା ବିଚିତ୍ର ଦୁହେଁ । ଭାରତୀୟ ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହା ହୋଇଛି ଯେ, ନାମ ଲେଖାଉବା କାଳରୁ ହିଁ ଜଣେ ଶିଶୁକୁ କାଚି,ବର୍ଷ, ଧର୍ମ ଆଦିରେ ବାନ୍ଧି ଦିଆଯାଏ । ଏହି ପ୍ରଥା ଦୂରଭଙ୍ଗ ଲାଗି ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ଆଲୋଚନା ହେଉନାହିଁ । ଗୁଜରାଟରେ ପଚାରି ଆନ୍ଦୋଳନ ହେଲା । ଏହାର ନେତା ହାର୍ଦ୍ଦିକ ପଟେଲ ରାଜ୍ୟର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଗଲେ । ତାଙ୍କୁ କଂଗ୍ରେସ ପକ୍ଷରୁ ରାଜ୍ୟ ବାୟିଦ୍ ବି ଦିଆଗଲା । ଏଥିରୁ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ଯେ,

ଭୋଟବ୍ୟାଙ୍କ ହାତେଇବା ଲାଗି ରାଜନୈତିକ ଦଳ ବି ପ୍ରକାର କୁଳ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱିତା କରିପାରନ୍ତି । ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଦାହିଥିଲେ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ଗରିବମାନଙ୍କ ବିକାଶ କଥା କହିପାରିଥାନ୍ତେ । ମାତ୍ର ସେ ତାହା ନ କରି କେବଳ କାଚିବାଦୀ କାଚି ଖେଳିଲେ । କାରଣ ପଚାରିବାନେ ଯେ କୌଣସି ରାଜନୈତିକ ଦଳର ଭାଷ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦାରିତ କରୁଥିବାରୁ ହାର୍ଦ୍ଦିକ ଏହି ସୁଯୋଗ ହାତଛାଡ଼ି କରିବାକୁ ଦାହିଲେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଭାରତୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ, କୌଣସି ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମୂଳପୋଷକ କରିବା ଲାଗି ସଂଗଠିତ ଉଦ୍ୟମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାମଗ୍ରିକ ବିପ୍ଳବ ସମସ୍ତ ହୋଇନାହିଁ । ପରକୁ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବଦଳରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳିତ ହୋଇଆସିଛି । ଯେତେଗୁଡ଼ିଏ ଦଳିତ ଆନ୍ଦୋଳନ ହୋଇଛି ସେସବୁଥିରେ ଦଳିତ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ମୂଳପୋଷକ ଲାଗି ଉଦ୍ୟମ ହୋଇନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦଳିତ ହୋଇ ରହିଯିବାର ଅର୍ଥାତ୍ ଶୈରବଦୋଧ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ନାଁରେ ନାନା ପ୍ରକାର ସଂଗଠନ ତିଆରି ହୋଇଛି ଯାହାର ବାସ୍ତବ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଲା- ଦଳିତ ହୋଇ ରହିଯାଇ ଉଚ୍ଚ କାଚିର ଅତ୍ୟାଚାର ବିରୋଧରେ ଲଢ଼େଇ କରି ରଖିବା । ଯଦି ଦଳିତ ଶବ୍ଦର ଉଚ୍ଚେଇ ଘଟିଥାନ୍ତା ତେବେ ହୁଏତ ଆଜି ଦଳିତମାନେ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ନଥାନ୍ତେ । ଅନେକ ଦଳିତବାଦୀ ସଂଗଠନ ତିଆରି ହୋଇଛି ଯେଉଁଥିରେ ସେମାନେ କେବଳ ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ହିଁ ବିରୋଧ କରିବା ଦେଖାଯାଉଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ସେମାନେ ଚିରଦିନ ଲାଗି ଦଳିତ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହିଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ବାରିକ, ଡେଲିକ, ଆଦର, ଭୋଇ, ପାଦର ବଡ଼େଇ, କାଠ ବଡ଼େଇ, ସାଗୁଆ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ହଳୁଆ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଧୋବା ଆଦି କାଚି ଯେପରି ଭାବେ କାଚିବାଦ ସଂଗଠନ ତିଆରି କରି ସେମାନଙ୍କ କାଚି, ଗୋତ୍ର ପରମ୍ପରାକୁ ଚିରଦିନ ସାଇତି ରଖିବା ଲାଗି ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି ଏହା ଦ୍ୱାରା କାଚିବାଦର ବିଲୋପ ସମ୍ଭବ ଦୁହେଁ । ସେହି କାଚି ଭିତରେ ହିଁ ବିଦୋହୀକ ସମ୍ପର୍କ ତିଆରି କରିବା, ସେହି କାଚି ଭିତରେ ହିଁ ରହିଆସିଥିବା କୁଫ୍ଠାଧର, ପରମ୍ପରା, କାଚିଭିତ୍ତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆଦିକୁ ସାଇତି ରଖିବାର ମାନସିକତା ଏବେ ବି ବଳଶାଳୀ ରହିଛି । ଏହାର ବିଲୋପ ଲାଗି କୌଣସି ଉଦ୍ୟମ ହେଉନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନେ, ମନ୍ତ୍ରୀ, ବିଧାୟକ, ଅର୍ପିସର ଆଦି ଏହି ସଂଗଠନଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ସାଧୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସର ଅନ୍ଧକୂଳ ଭିତରେ ମଣିଷର ମୁକ୍ତି ସତରେ କେତେ ଦୂରକୁ ବ୍ୟାପିବ !

ଭାରତୀୟ ସମାଜରେ ଯେତେ ଆନ୍ଦୋଳନ ତିଆରି ହୋଇଛି ତାହାର ଶେଷ କେବେ ବି ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗତ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଉପନୀତ ହୋଇନାହିଁ । ସାମାଜିକ ସଫଳତା ସହ ଏହାର ଆଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଛି ମାତ୍ର ଆଦିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମସ୍ତ ହୋଇପାରିନାହିଁ ।

ଭାରତରେ ଭକ୍ତିବାଦକୁ ନେଇ ଆନେକ ଆନ୍ଦୋଳନ ସଂଗଠିତ ହୋଇଛି । ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଧରି ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ କରିଆରେ ବହୁ କାଚିର ଲୋକ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅନେକ ଧାର୍ମିକ ଗୁରୁଙ୍କୁ ଲୋକ ଆଶ୍ରା ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ନିଜ କାଚି, ଧର୍ମ, ବର୍ଣ୍ଣକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାର ନାଁ ଧରି ନାହାନ୍ତି । ଭକ୍ତି ଆନ୍ଦୋଳନର ଅନ୍ୟତମ ରଥା ଚୈତନ୍ୟଙ୍କ ହଜାର ହଜାର ଅନୁଗାମୀ ରହିଥିଲେ । ହଜାର ହଜାର ସଂକୀର୍ତ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ତାଙ୍କ ଆଦର୍ଶରେ ତିଆରି ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର କାଚିବାଦର ବିଲୋପ ଲାଗି ଏହା କରିଆରେ ଆଦୌ ଉଦ୍ୟମ ହେଲା ନାହିଁ । ଶ୍ରୀଚୈତନ୍ୟ କେବଳ ନିଜର ଅନୁଗାମୀଙ୍କ ସହ ଭକ୍ତି ଭାବରେ ଲୋଡ଼ା ହୋଇ ରହିଗଲେ । ଯଦି ସେ ଏହା କରିଆରେ ସଫଳ ହୋଇଲେ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତେ ତେବେ ହୁଏତ ଅନେକ କାଚିର ବିଲୋପ ଘଟିଥାନ୍ତା । ଯେଉଁମାନେ ଭକ୍ତି ସାହିତ୍ୟରେ ନିଜଜାତ ରହିଲେ ସେମାନେ ଭଗବାନ (!)ଙ୍କୁ ଡାକିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି

କାଚିବାଦର ବିଲୋପ ବନାମ ବିଶ୍ୱାସ

॥ ବିନୋପ ॥

ସାମାଜିକ ସଂସ୍କାର ବାର୍ତ୍ତା ଦେଲେ ନାହିଁ । କେବଳ ଭକ୍ତିଭାବରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଗଲେ ସାମାଜିକ ମୁକ୍ତି ମିଳେନାହିଁ । ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଶୋଷଣରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା, ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସର ବିଲୋପ ଘଟାଇବା, ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରରେ ମାନବ ସମାଜ ଲାଗି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାର ମୌଳିକ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ କେହି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲେ ନାହିଁ । ଫଳ ଏହା ହେଲା ଯେ ହଜାର ହଜାର ପୋଥି ଲେଖାଯାଉଥିଲେ ବି ସଂସ୍କାରମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ରହିଲା ନାହିଁ କି କାଚିବାଦର ବିଲୋପ ନିମନ୍ତେ ଆହ୍ୱାନ ଦିଆଗଲା ନାହିଁ । ଏପରିକି ସାମାଜିକ ବିବେଚନାସହ ବି ହିନ୍ଦୁବାଦୀ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ନିଜକୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁତ୍ୱ କରିଆରେ ସେ ମାନବ ସମାଜ ବିଷୟ ଚିନ୍ତା କରିଥିଲେ । କେଉଁ ଧର୍ମ ବି କେବେ ବି ମଣିଷକୁ ବିପ୍ଳବ ପଥରେ ଆଗେଇ ନେଇନାହିଁ । ଭକ୍ତିରସରେ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ହୋଇ ଦେବତା, ସାମାଜିକ ନାମ ଗୁଣ ଗାନ କଲେ ମୁକ୍ତି ମିଳେନାହିଁ । ଧର୍ମ ପରି ଏକ କୁଳ ମାନସିକତା ବିରୋଧରେ ବନ୍ଧୁ ସଂଗ୍ରାମ ନ ହେବା ଫଳରେ ଆଜି ଧର୍ମର ଦେହରଣ ଭିତରେ ନାନା କାଚି, ବର୍ଣ୍ଣ ଏବେ ବି କାଗ୍ରତ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି ।

କାଚିବାଦର ଚାନ୍ଦୁତା ବିରୋଧରେ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିଥିଲେ ପ୍ରଭାତ ରନ ସରକାର । ସେ ବୈଦିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୋଧରେ ଲୋକଙ୍କୁ ସଂଗଠିତ କରିଥିଲେ । କାଚି ଗୋତ୍ର ଆଦି ବିରୋଧରେ ସେ ରହିଥିଲେ । ସେ ବିବର୍ତ୍ତନ ଚଳୁଥିବା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ବାନରକୁ ମଣିଷର ସୃଷ୍ଟି ବୋଲି ଯେଉଁ ବିବର୍ତ୍ତନିକ ପ୍ରମାଣ ରହିଛି ତାହାକୁ ସେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ।

ମଣିଷର ସୃଷ୍ଟି ବାନରକୁ ହିଁ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିଲାଗି ଲାଗିଥିଲା କୋଟି କୋଟି ବର୍ଷ । ଯେହେତୁ ବାନରର କୌଣସି କାଚି ନାହିଁ, ମଣିଷର ବି କାଚି ଆସିଲା କୁଆଡ଼ୁ ? ତେଣୁ ମଣିଷ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିକୁ କାଚି ପ୍ରଥା ତିଆରି କଲା ।

ଭାରତୀୟ ରାଜନୀତିର କାଚିର ପ୍ରଭାବ ବହୁ ଅଧିକ । ଅଧିକାଂଶ ରାଜନେତା କାଚିବାଦୀ ରାଜନୀତିକୁ ପାଠେଇ କରନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ କାଚି, ଧର୍ମର କାର୍ତ୍ତ ଖେଳନ୍ତି । ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭକୁ ହିଁ କାଚିବାଦକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଉଛି ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ନାଁରେ କାଚିବାଦୀ ମାନସିକତାକୁ ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରାଯାଉଛି । ରାଜନୀତିରେ ସଂରକ୍ଷଣ ଚିନ୍ତାଧାରା କାଚିବାଦକୁ ଅଧିକ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରୁଛି ଏବଂ ତୁଆ ପିଢ଼ି କାଚିବାଦୀ ମାନସିକତାକୁ ଦୂରଭଙ୍ଗ ବଦଳରେ ଏଥିରେ ସାମିଲ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଖୋଦ୍ ରାଜନୀତି ହିଁ ସମାଜକୁ ଅଧିକ କାଚିବାଦୀ କରୁଛି, ମଣିଷକୁ ବହୁଧା ବିଭକ୍ତ କରିବାରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରୁଛି ।

ଭାରତରେ ରାଜନୈତିକ ନେତାମାନେ ନିଜର ସାକ୍ଷୀ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ଚାହୁଁନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ବାମପନ୍ଥୀକୁ ଏଥିରୁ ବାଦ୍ ପଢ଼ିନାହାନ୍ତି । ପ୍ରଗତିଶୀଳ ସମାଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବଦଳରେ ପୁରା କାଳକୁ ରହିଆସିଥିବା ଧାର୍ମିକ, ପାରମ୍ପରିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆଦର୍ଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାର ବିଲୋପ ବଦଳରେ ଏହାକୁ ବଳବତ୍ତର ରଖିବା ଲାଗି ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି ।

ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ତରରୁ ଯଦି କାଚି ବ୍ୟବସ୍ଥା ହଟାଇବା ଲାଗି ପ୍ରାଥମିକ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଏ ତେବେ କିଛି ଦଶନ୍ଧି ଭିତରେ ଏହି କୁଳ କାଚିବାଦର ପ୍ରଭାବ ହୁଏତ ହ୍ରାସ ପାଇବ । ଏହା ସହ ସରକାରୀ ନିୟୁକ୍ତି, ସରକାରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଆଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ କାଚିବାଦୀ ସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଚ୍ଚେଇ କରାଗଲେ କାଚିବାଦ ଦୂରଭଙ୍ଗିତା ଲାଗି କ୍ଷେତ୍ର ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ ।

ଭାରତରେ ଏତେ ଧର୍ମ, କାଚି,ବର୍ଣ୍ଣ, ଭାଷା, ଆଦର୍ଶ, ପଦ୍ମା, ମାର୍ଗ, ରାଜନୈତିକ ଦଳ ଇତ୍ୟାଦି ରହିଛନ୍ତି ଯେ ବିଶ୍ୱର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ତାହା ଦେଖାଯାଏନାହିଁ । ଭାରତରେ ବାବା, ମାତା, ଚାନ୍ଦିକ, ଧର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଗଣତି । ହେଲେ ଯେଉଁ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସଜିବି ଏହାର ଯାଉଛନ୍ତି ତାହା ହେଉଛି କାଚିବାଦ । ସମସ୍ତ ଭକ୍ତିଗୁରୁ ନିଜ ନିଜର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରନ୍ତି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ୱାର୍ଥରେ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟି ସ୍ୱାର୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ କାଚିବାଦର ବିଲୋପ ଦିଗରେ ପଦ୍ଧତି କହିବା ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ । ଫଳରେ କାଚିବାଦରେ ଭରି ରହିଥିବା ମାନସିକତା,

ଧର୍ମୀୟ ଉନ୍ନତବାରେ ଭାରତବର୍ଷ ବିଖଣ୍ଡିତ ହେଲାକେବେ ସଂକଟରେ ପଡ଼ିଥିଲା ଯେଉଁ ସ୍ତେହ, ସମ୍ପର୍କ ଓ ବିଶ୍ୱାସ, ସେଇସବୁ କାବନ୍ଧ ଦଳିଲର କଳ୍ପଦ୍ରୁପ.. ଗଞ୍ଜଗୁଛ...ଦୀପକଙ୍କ ନିଜସ୍ୱ ଶୈଳୀରେ... ପ୍ରତି ସଂଖ୍ୟାରେ..

ବିଭକ୍ତ ଭାରତ

ଦୀପକ ରଂଜନ ମିଶ୍ର

॥ ମଲମ ॥

ସନତ୍କୁଳ ଧାର୍ମୀ (ସରଦାର ଚରଣ ପୁଷ୍ଟିଘର ସିଂହ) ପଞ୍ଚାବୀ ଭାଷାର ଏକ ଆରଧ୍ୟାତ୍ରିକ ସାହିତ୍ୟିକ । ବିଭାଜନର ୨୧ ବର୍ଷ ପରେ ଏକ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ତଥା ଖଣ୍ଡିତ ପଞ୍ଚାବରେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ । ପେଷାରେ ସିଏ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ନିଶା ତାଙ୍କୁ ଏକ କଥାକାର ରୂପେ ଗଢ଼ି ତୋଳିଛି । ଦେଶ ବିଭାଜନ ସମୟର ବିଭାଜିତା ତଥା ତା'ର ସ୍ୱପ୍ନର ପ୍ରସାରୀ ପ୍ରଭାବକୁ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ ରୂପେ ନେଇ ସେ ଗଢ଼ିଛନ୍ତି ଅନେକ ଦୃଢ଼ପଥରା କାହାଣୀ । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି 'ମଲମ' ।

ନୌରୁ ନଜାଲ ଗାଁର ଚୌଧୁରୀ (କମିଦାର) ଥିଲେ ମିଆଁ ମୁହମ୍ମଦ ବନ୍ଧୁ । ଭାରି ଚାଖୁଆ ଲୋକ । ଗାଁରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବୋଠା ଚାଳକ, ୧ ଏକର ଜମି ଉପରେ ନିର୍ମିତ । ଯୋଡ଼ାରେ ବସି ସେ ଗଲାବେଳେ ଗାଁ ଲୋକେ ଅଣ୍ଟା ଭାଙ୍ଗି ତାଙ୍କୁ କୁର୍ନିଏ କରିବାର ବିଧି କାହିଁ କେତେଦିନରୁ ପ୍ରଚଳିତ । ତାଙ୍କ ବେଗମ୍ ଓ ଝିଅ ନଫିସା ବାହାରକୁ ବାହାରିଲେ ବୁଲି ଯୋଡ଼ିହୋଇ ବାହାରୁଥିଲେ । ନଫିସାର ସେମିତି କେହି ସାଙ୍ଗ ନଥିଲେ ଗାଁରେ । ଖୁବ୍ କମ୍ ଲୋକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମହଲ ଭିତରକୁ ପଶିବାର ଅନୁମତି ମିଳୁଥିଲା । ଫଜ୍ଲା ବାରିକ ପାଇଁ ସେମିତି କିଛି ବାଡ଼ବତା ନଥାଏ । ସେ ସବୁଦିନ ଯାଏ ଚୌଧୁରୀକୁ ଖିଅର କରିବା ପାଇଁ । ଅରେ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ବାଡ଼ିରେ ସାବୁନ ଲଗାଇ ବ୍ରସ୍ ଘଷୁ ଘଷୁ ଆଖି ତା'ର ଉଠିଯାଏ ଉପମମହଳା ଦେବା ଆଡ଼କୁ । ଗୋଟେ ସୁନ୍ଦର ଆକର୍ଷଣୀୟ ମୁହଁ ତାକୁ ଚାହିଁ ହସୁଥିବାର ଦେଖି ଗୋଟାଏଶେ ବୋହଳି ଯାଏ ବାରିକ ପୁଅ । ଏମିତି ଗାଁଟା ସାରା ଲୋକେ କାଣିଆଣି ନଫିସା ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦରୀ ବୋଲି ହେଲେ ଫଜ୍ଲା ବାରିକ ସୁଖରେ ଦର୍ଶନ କରିବା ସୌଭାଗ୍ୟ ପାଏ । ସେଇ ଘଟଣାଟିକୁ ବ୍ୟଗ୍ରତାର ସହ ବର୍ଣ୍ଣନା କରେ ବନ୍ଧୁ କରମ୍ ମୁସିନା ପାଖରେ । ଅର୍ପିମ ଫୁଲଠାରୁ ଶତଗୁଣେ ଅଧିକ ନିଶାମୁକ୍ତ ସେ ମନମୋହିନୀ ରୂପ । କଥାଟି ଏ ତୁଣ୍ଡରୁ ସେତୁରୁ ହୋଇ ଚୌଧୁରୀ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବାରୁ ସେ ରାଗି ନିଆଁବାଣ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଚତୁଷ୍ପାଶର ଲୋକ ପଠାନ୍ତି ଫଜ୍ଲାଙ୍କର ବାପା କରମ୍‌ବାଦକୁ ଡାକିଆଣିବା ପାଇଁ । କରମ୍ ବାରିକ କାମ କରିବା ସହ ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି ବନ୍ଦବି ବି କରେ । ସେଇ ଆଠଖଣ୍ଡ ମୌଜାରେ ତା'ର ବେଶ୍ ନାଁ ତାକ । ସବୁଠୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ତା'ର ହାତ ତିଆରି ମଲମ । ଘାଁ ଯେତେ ପୁରୁଣା ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି କରମ୍ ମିଆଁର ମଲମ ଲାଗିଲେ ଦିନ ଦିନିକାରେ ବଳକା ଖସିପଡ଼େ । କରମ୍ ଓ ଫଜ୍ଲା ଦୁହେଁ ଚୌଧୁରୀ ଘରକୁ ଯାଇ ଅଣ୍ଟା ଭାଙ୍ଗି ମୁହଁ ଚଳକୁ ପୋତି ଠିଆ ହୁଅନ୍ତି । ଗୋଟେ ଶକ୍ତ ଚତୁର୍ଦ୍ଧା ଫଜ୍ଲାଙ୍କର ଗାଳରେ ବସିବା ଶରରେ ସାରା ମହଲ ଥରିଉଠେ । ସେଇଦିନଠୁ ଚୌଧୁରୀ ଘର ଦରକା ନିଷେଧ ହୋଇଯାଏ ବାପପୁଅଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଏଇ ଘଟଣାକୁ ଛ'ମାସ ମନୁଷୁ ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ବାଁ ଗୋଡ଼ରେ ଘାଁଟିଏ ହୁଏ । ଯେତେ ଝଡ଼ାଫୁଲ, ଚେରମୂଳା, ତାଳରୀ ଖିଷ୍ପ ସବୁ ପାଣି ଫାଟିଯାଏ । ଚାକର ଚୋକା କରମ୍‌ବାଦକୁ ଡାକି ଆସିବା ବେଳେ ସେ ଘରେ ନଥାଏ, ଯାଉଥାଏ ବନ୍ଦବି କରିବାକୁ ପାଖ ଗାଁକୁ । ଫଜ୍ଲା ଯାତୁ ସ୍ୱାଧୀ କହି

ସେରେଇ ଦିଏ ତାକୁ । ସଖ୍ୟାରେ କରମ୍ ପୁଅର ଭାଷଣ ବିନିଦ୍ରେ ପୁଅ ଉପରେ । ହକିମ୍ ପାଖରେ ଶୁଭୁ ମିତ୍ରର ସେମିତି କିଛି ଭେଦଭାବ ନଥାଏ ବୋଲି କହି ଗୋଡ଼ହାତ ସୁଖା ନଧୋଇ ତା' ବାକୁ ଧରି ଚୌଧୁରୀ ଘରକୁ ଧପାଲେ । ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ଘାଁ ଭଲ ହେବା ସହ ଉଭୟ ପରିବାର ଭିତରେ ଥିବା ମନୋମାଳିନ୍ୟ ଦୂରଭଙ୍ଗିଯାଏ । ପୁଣି ଫଜ୍ଲା ସବୁଦିନ ଯାଏ ଖିଅର କରିବାକୁ । ଉପର ଝରକା ଆଡ଼କୁ ଅନେଇବାକୁ ସାହସ ହୁଏନି ସିନା ଛାତି ଭିତରେ କିଛି ସବୁଦିନ ପାଇଁ ବସା ବାଣିଆରିଆଏ ଏକ ରୁଗ୍‌ରୁଗ୍ ପଶ ।

କମାର ମାନା ସିଂହ ଭଳି ତା'ପୁଅ 'ସରା' ବି କୁହାକାମରେ ଦେଶ ଖଣ୍ଡାଏ । ଦିନେ ପାଖ ଗାଁ 'ଲାହିଲୁ ଖୁର୍ଦ୍'ର ଲୋକେ ଆସି ତାକୁ ଡାକି ନିଅନ୍ତି । ପାଞ୍ଚଦିନ ପ୍ରବଳ ଖଟାନ୍ତି । ଗାଁଟା ଯାକର ଲଙ୍ଗଳକୁ ନିଆଁରେ ତପାଇ ହାତୁଡ଼ିରେ ବାଡ଼େଇ ଖଣ୍ଡାର ରୂପ ଦିଆହୁଏ । ରାତି ଅନିଦ୍ରା ରହି କାମ କରୁ କରୁ ହାତୁଡ଼ି ମାଡ଼ରେ ଫାଟିଯାଏ ସରା ର ଦୁଇଟି ଆଙ୍ଗୁଳି । କେହି ସମବେଦନା ଚିତ୍ତିଏ ସୁଦ୍ଧା ଜଣାନ୍ତିନି । ତା'ର ପରତୁରୁ କନା ଚିରି ଆଙ୍ଗୁଳିରେ ବାଣିଦେଇ ଅଞ୍ଚ କିଛି ପାଉଣା ଦେଇ ଦିବା କରିଦିଅନ୍ତି । ବିଧିମାଳ ପାଇଁ ଖଣ୍ଡା ବନାଇବାକୁ ଯାଉଥିବାରୁ ଗାଁରେ ତା' ପରିବାରକୁ ନିଆଁଦିବା ବାସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତା । ସରାର ମା' ନିରାଶ ହୋଇ ଫେରିଆସେ କରମ୍‌ବାଦର ଫୁଆର ମୁହଁରୁ । କରମ୍ ଗାଁର ନିଷେଧାକ୍ଷୀ ପାଇଁ ମନା କରିଦିଏ ସିନା ହେଲେ ତାକୁ ବାରମ୍ବାର ବିଦଳିତ କରିବାକୁ ଲାଗେ ସରାର ଆଜୁଳ ଚିତ୍କାର । ଫଜ୍ଲା ବସସର ପିଲାଟା । ଦୁହେଁ ସାଙ୍ଗହୋଇ ସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ୁଥିଲେ । ଗତବର୍ଷ ଦେହାନ୍ତ ହୋଇଥିବା ସରାର ବାପ 'ମାନା' ଖୁବ୍ ଅଭଗଣ ବନ୍ଧୁ ଥିଲା କରମ୍‌ର । ଦେଲ କୁଡ଼ି ମାଛି ଅନ୍ଧାର ହେବାରୁ କରମ୍ କୁଡ଼ି କୁଡ଼ି ଖିଅର ବାକୁ ଧରି ପହଞ୍ଚିଯାଏ ସରା ଘରେ । ହକିମ୍‌କୁ ଦେଖି ମା'ପୁଅ ଦୁହେଁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । କରମ୍‌ବାଦର ଖୁବ୍ ଯତ୍ନରେ ମଲମ କଲାର ପଟି ବାଣିଦିଏ । ତା' ପରଦିନ ସକାଳ ବେଳକୁ ଘାଁରୁ ରକ୍ତ ବୋହିବା ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବା ବେଳେ କିନ୍ତୁ ସାରା ଦେଶରେ ଘଟୁଥିବା ଦକ୍ଷାତ ରକ୍ତାକ୍ତ ଖବର ଗାଁ ସାରା ପ୍ରଚାର ହୋଇଯାଉଥାଏ । ଆଖପାଖ ଗାଁରେ ମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯାଏ ହଣାକଟା । ଦିନ କେଜତା ଭିତରେ ୨୨ ଟି ମୁସଲମାନ ଗାଁ ଖାଲି ହୋଇଯିବାର ଖବରରେ ନୌରୁ ନଜାଲକୁ ମୁସଲମାନ ମାନେ ବି ଭୟଜୀତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

ଦଳେ ଶିଖ୍ ଯୁବକ ହାତରେ କୁପାଶ ଧରି ଗାଁ ଭିତରେ ପଶିବାକୁ ଉନ୍ଧରେ ଚାଟିକିବାଟ ପଡ଼ିଯାଏ । ସେମାନେ କରମ୍‌ବାଦର କବାଟ ବାଡ଼ାନ୍ତି । ସେଇ ଦଳରେ ଫଜ୍ଲାଙ୍କର ବନ୍ଧୁ ଧନୁସିଂହ ଥିବାରୁ ଉନ୍ଧରେ ଥିବି ଥିବି କବାଟ ଖୋଲାଯାଏ । ଧନୁର ବାପାଙ୍କ ଗୋଡ଼ରେ ଶକ୍ତ ଆଘାତ ଲାଗିଛି । ସେଇଥିପାଇଁ ସେ ଆସିଛି କରମ୍ ଚାଟାକୁ ନେଇଯିବାକୁ ସାଙ୍ଗରେ । ତା' ସାଥୀମାନେ ପୁଣି ତାକୁ ଆଣି ଘରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଛାଡ଼ିଦେବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦିଅନ୍ତି । ପାଖ ଗାଁ ଲାହିଲୁ ଖୁର୍ଦ୍ ଧନୁସିଂହ ଫଜ୍ଲାଙ୍କ କଣ୍ଠେ ବନ୍ଧୁ । ଦୁହେଁ ସହପଠୀ । ବାଳୁଗାମୀ କରି ଉନ୍ଧରେ ନବମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଫେଲ ହୋଇ ପାଠ ଛାଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏବେ ସେ ୨୨ ବର୍ଷୀୟ ପରତୁରୁ ଛାଡ଼ି କଠେ ଦାର । କିଛି ପିଲାଙ୍କୁ ମତେଇ ଦଳ ଗଢ଼ି ନିଜେ ନେତା ବନିଛି । ଗାଁ ଗାଁରେ ଆକ୍ରମଣ କରି ଘର କୁଟିବା, ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ମାରିବା ସହ ତାଙ୍କ ସୁନ୍ଦରା ଝିଅବୋହୁକୁ ଉନ୍ଧରେ ନେବା ଏମାନଙ୍କ କାମ । ଏସବୁ କାଣି ସୁଦ୍ଧା ପୂର୍ବ ବନ୍ଧୁତା ଖାତିରରେ କରମ୍ ଗାଁବାହାରିପଡ଼େ ଖିଅର ବାକୁ ଧରି । ଗାଁଠୁ କିଛିଦୂର ଯିବାରୁ ଏକ ନିଛାଟିଆ ଜାଗା ଦେଖି ଧନୁସିଂହର ସାଥୀମାନେ ଏମିତି ଗଡ଼ଗଡ଼ କରି ହାଣି ପକାନ୍ତି ହକିମ୍ ବୁଢ଼ାଟିକୁ ଯେ ତା' ନିଜ ମଲମ ବି ଆଉ ତା' କାମରେ ଆସି ପାରେନି । ସଖ୍ୟାଯାଏ ବାପ ନଫେରିବାରୁ ଫଜ୍ଲା ତା' କଣ୍ଠେ ସାଙ୍ଗ ସହ ଖୋଜିବାକୁ ଯାଇ ରାସ୍ତାରୁ ସାଉଁଟି ଆଣେ ବୁଢ଼ାକୁ ଚୁକ୍ତା ରକ୍ତ ଭିଜା ହାଡ଼ ମାଉଁସ । କଯାକତା ଶୁଣି ଗାଁ ଯାକ ଲୋକ କୁଡ଼େଇ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ତାଙ୍କ ଦୁଆରମୁହେଁ । "ନିଜ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ସହ ବିଶ୍ୱାସପାତ କରିବାର ଫଳ ଏଇଯା । କୁଡ଼ି କୁଡ଼ି ଭୟେ କାଫେରମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍କାୟ କରିବାକୁ ଚାହାନ୍ତି । ଏବେ ଫଳ ପା' " ଲୋକେ ପରଭର ଭିତରେ ଏଭଳି କଥାବାଣୀ ହେଉଥାନ୍ତି । କରମ୍‌ବାଦଙ୍କ କଫର୍-ଦଫର୍ ବେଳେ ଗୋଟେ କୋଣରେ କମାରପୁଅ ସରା ସିଂହ ଠିଆହୋଇ ଲୁହ ପୋଛୁଥାଏ ପରତୁରୁ କାନ୍ଦିରେ ।

ଦିନକୁ ଦିନ ପରିସ୍ଥିତି ଅଣାୟର ହେବାରୁ ସବୁ ମୁସଲମାନ ଗାଁ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତି । ହେଲେ ତା' ପୂର୍ବରୁ ଶିଖ୍‌ମାନଙ୍କର ଅତର୍କିତ ଆକ୍ରମଣ । ତାଙ୍କର ମୂଳା ଭଳି ଅନେକ ତାଙ୍କ ଗଳି ଓ ଘର ଭିତରେ ହିଁ ହଣାହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ଚୌଧୁରୀଙ୍କୁ ନିର୍ମମ ଭାବରେ ହତ୍ୟା କରାଯିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ବେଗମ୍ କୁଆକୁ ତେଇଁ ଆଡ଼ହତ୍ୟା କରନ୍ତି । ଆଉ ନଫିସାକୁ ଚୟେଖିଲ ଗାଁର ମିନ୍ଦର ସିଂହ ଘରୁ ଯୋଡ଼ାଫୁଆଣି ଯୋଡ଼ାରେ ବସାଇ ଚମ୍ପଟ ମାରେ । କ୍ଷଣକ ଭିତରେ ଶୁଣାନ ପାଲଟି ଯାଏ ଗାଁ । ଆକ୍ରମଣରୁ ବନ୍ଧି ଯାଉଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଡାକିହାକି ଏକାଠି କରି ସରା ସିଂହ 'ଚକସାକୁ' ର କେମ୍ପରେ ସୁରକ୍ଷିତ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଏ । ସେଠାରୁ ସେମାନେ ଚାଲିଯିବେ ପାକିସ୍ତାନ ।

କେବେ ଠେକୁଆ ତ କେବେ କର୍ତ୍ତ୍ତିକ ପଠିରେ ସରାର ହୋଇ ସମସ୍ତ ଆଗକୁ ଗଢ଼ିତାଲେ । ବିଚିତ୍ରାଏ ଚାଲିଶ ବର୍ଷ । ମିନିବସରୁ ଜଣେ ଅତିସ୍ଥା ମୁସଲମାନ ଲୋକ ଗାଁ ଛକ ପାଖରେ ଉଠାଏ । ଗୋଟାଏ ଦୋକାନ ପାଖରେ ଛିଡ଼ାହୁଏ କିଛି ସମୟ । ସେଇ କାଟୁ, କାଠ କବାଟ, ସାଲକାଲଟ । ହେଲେ ଅଚେତାସା ଦଳିତ ଯାଉଥିବାରୁ ଦାର୍ଦ୍ଦିଣ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଆଗକୁ ବଢ଼ିଯାଏ । ପୂର୍ବରୁ କମାରଶାଳ ଥିବା

ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ସବୁଠି ପ୍ରତିଫଳିତ ହେଉଛି । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତିଗଣେ କାଚିବାଦ ବିରୋଧରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନକାରେ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିଆସିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଭାବେ ପ୍ରତିଫଳିତ କରାଉଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି ଯେ, ସେମାନେ ସଂସ୍କୃତିକ ବିପ୍ଳବକୁ ଅସ୍ତ କଲେ ନାହିଁ । ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ସ୍ତରରେ ଯଦି କାଚିବାଦ ବିରୋଧୀ ସଂଗ୍ରାମକୁ ସଂସ୍କୃତିକ ବିପ୍ଳବରେ ରୂପ ଦିଆଯାଇଥାନ୍ତା ତେବେ ହୁଏତ କାଚିବାଦ ବିରୋଧରେ ପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିଥାନ୍ତା । ବିଭିନ୍ନ ନେତା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଭିତରେ ରହି କାଚିବାଦ ବିରୋଧରେ ଲଢ଼ିଲେ । ଫଳତଃ ଏହି ସଂଗ୍ରାମ ନା ସାମଗ୍ରିକ ରୂପ ନେଇପାରିଲା ନା କାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଏକ ଦୃଷ୍ଟ ପ୍ରଭାବ ପକାଇପାରିଲା । ଚେତନାଗତ ଭାବେ କାଚିବାଦ ବିରୋଧରେ ଶାଣିତ ସ୍ୱରର ଅଭାବ ସହ ଲୋକଙ୍କୁ ଆଦିକ ଭାବେ କାଚିବାଦ ବିରୋଧୀ ଚିନ୍ତା ପ୍ରଭାବ ପକାଇଲା ନାହିଁ । ପୁଣି ବିଭିନ୍ନ ରାଜା ମହାରାଜା ସ୍ତରରେ କାଚିବାଦକୁ ବହୁ ଉପାୟରେ ଯେଉଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦିଆଯାଇଥିଲା ସାଧାମତା ପରେ ବି ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତିଲାଭ ଲାଗି କୌଣସି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଗଲା ନାହିଁ । ସମ୍ଭାଷନରେ କାଚି, ବର୍ଣ୍ଣ, ଧର୍ମ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଧିକାର କଥା ଯାହା କୁହାଗଲା ବାସ୍ତବରେ ତାହା କାଚିବାଦର ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ହିଁ ପରିପ୍ରକାଶ କରୁଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ କାଚି, ବର୍ଣ୍ଣ, ଧର୍ମ ରହୁ, ସାମାଜିକ ପିଢ଼ି ରହୁ ବୋଲି ସମ୍ଭାଷନ ବିବେଚନା କଲା । ଦଳିତମାନଙ୍କ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥନୈତିକ ମୁକ୍ତି ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇ ନ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଦଳିତ କ୍ଷତ୍ରନରେ ବାନ୍ଧି ଦିଆଗଲା ।

ଦଳିତ ଆନ୍ଦୋଳନ ନାଁରେ ଯେଉଁମାନେ ନେତୃତ୍ୱ ନେଲେ ସେମାନେ ସେହି ଦଳିତ ରହିବ ଲାଗି ହିଁ ସଂଗ୍ରାମ କରି ଆସୁଛନ୍ତି । ଦଳିତମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ ଆସନ ଦେବା, ଦଳିତଙ୍କୁ ଅର୍ଥନୈତିକ ପ୍ୟାକେଜ ଦେବା, ଦଳିତଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟ ଦେବା ଆଦି ନାଁରେ ଦଳିତ ପ୍ରଥାକୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବା ଲାଗି ହିଁ ପରୋକ୍ଷ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଆସିଛି ।

ଭିନ୍ନ କାଚିରେ ବିବାହ ଲାଗି ଏବେ ବି ସାରା ଦେଶରେ ଏକ ପ୍ରକାର ଅସୂୟା ଭାବ ଲାଗି ରହିଛି । ପୋଲିସ ପ୍ରଶାସନ ବି ଏହି ବିବାହକୁ ସାବୁତି ଦେବା କଷ୍ଟକର ହୋଇପଡ଼ୁଛି । ବାୟର ହୋଇଥିବା ମାମଲା ଅନୁସାରେ ପୋଲିସ ଗତି କରୁଛି । ଉଭୟ ପକ୍ଷର ଲୋକମାନେ ବି ଏହାକୁ ବିରୋଧ କରିବା ସହ ନାନା ପ୍ରକାର ହିଂସାକୁଳ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ଅନର କିଳିଂ ବି ଆଶ୍ରୟ ନିଅନ୍ତି ।

କାଚିବାଦ ପରି ଏକ କଠୋର ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମୂଳପୋଷକ ଲାଗି ସଂସ୍କୃତିକ ବିପ୍ଳବର ଯଥେଷ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସାହିତ୍ୟ, ପାଠ୍ୟପୁସ୍ତକ ଆଦି କରିଆରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ କୁଠାଉଠାତ କରିବା ଜରୁରୀ । ବାଲ୍ୟକାଳକୁ ପିଲାମାନେ ଯେପରି କାଚିବାଦ ପ୍ରତି ଏକ ମାନସିକତାକୁ ଦୂର କରିବେ, ନିଜର କାଚି ପରିଚୟକୁ ଲୋପ କରିବେ ସେଦିନରେ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଭିନ୍ନ କାଚିରେ ବାହାଘରକୁ ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ଅଧିକ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା, ଏହି ଧରଣର ବିବାହକୁ ନିରାପତ୍ତା ଯୋଗାଇବା ଲାଗି ନ୍ୟାୟିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଉପରେ ସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ଉଦ୍ୟମ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ।

କାଚିବାଦୀ ମାନସିକତା ମଣିଷକୁ ବିଭିନ୍ନ ପଥରେ ବାହିନିଏ । ନିମ୍ନକାଚିର ମଣିଷ ମନରେ ସର୍ବଦା ଅବସୋପମୂଳକ ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରକାଶ ପାଏ । ସେ ନିଜକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ ମିଶିବା ନେଇ ସଂକୋଚ ବୋଧ କରେ । ଉଚ୍ଚକାଚିର ମଣିଷ ମନରେ ଏକ ପ୍ରକାର ଗର୍ବ ରହିଥାଏ । ସେ ନାଚ କାଚିର ମଣିଷକୁ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଥାଏ । ଯଦି କାଚିବାଦ ନଥାନ୍ତା ତେବେ ମଣିଷ- ମଣିଷ ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତା ପ୍ରାୟ ରହନ୍ତା ନାହିଁ ।

କାଚିବାଦ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅବସ୍ଥାର ଏକ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କାଚି ଅର୍ଥନୈତିକ ଦାସତ୍ୱକୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇପାରିନି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଏ ତାହା ଅଫଳପ୍ରାପ୍ତ ହିଁ ହୁଏନାହିଁ । କାଚିବାଦ କଠୋର ବଳମ ମଧ୍ୟରେ ମଣିଷ ସର୍ବଦା ନ

ସୂଚକ ସୂଚକ ସୂଚକ ସୂଚକ ସୂଚକ ସୂଚକ
 ସ୍ଵଚ୍ଚନ୍ଦର ସୂଚକ ସମ୍ପାଦ
 email : rabibarachayan2015@gmail.com

ଆଉକା କବାଟ (୧୦)
ସାବଧାନ ! ମନ୍ତ୍ରୀ ଆସୁଛନ୍ତି
ଡ. ରାଧାରଂଜନ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଆଜି ମାନ୍ୟବର ମନ୍ତ୍ରୀ ମହାଶୟକ ସହର ଆଗମନ । ଏଥିପାଇଁ ସକ୍ରିୟ ହୋଇଉଠିଲେ ଚାମୁଚାମାନଙ୍କର ବିଜ୍ଞାପିତ ଦଳ । ଖୁବ୍ ବଡ଼ ବଡ଼ ସଚିତ୍ର ବିଜ୍ଞାପନ ଅଭିଆର କରିନେଲା ସମାଜରପତ୍ରର ସ୍ତମ୍ଭ । ଅନ୍ୟସତ୍ତ୍ଵେ ସମାଜ ହୋଇଗଲା ଗୌଣ । ପ୍ରଥମପୃଷ୍ଠାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା ମୁଖ୍ୟ ସମାଚାର 'ମାନ୍ୟବର ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଶୁଭାଗମନ' । ପ୍ରଚାର ହେଲା ସହରର ଛକ, ସଡ଼କ, ଗଳିକନ୍ଧି । ମନ୍ତ୍ରୀ କେତେବେଳେ କେଉଁ ଟ୍ରେନ୍ ଅଥବା ଏରୋପ୍ଲେନରେ ଆସିବେ, କେଉଁଠି କେଉଁଠି ଚାକର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହେବ, ସବୁଠି ଝୁଲିଲା ବଡ଼ ବଡ଼ ପୋଷ୍ଟର ଓ ଖାଲ । ସଡ଼କ ସାକ୍ଷିକ ରଜବେରଜା ସତର୍କ ହୋଇଉଠିଲା ପୋଲିସ୍ ଓ ପ୍ରଶାସନ ବିଭାଗ । ମୁଖ୍ୟ ସଡ଼କକୁ ବନ୍ଦ କରିଦିଆଗଲା । ଏପରିକି ନବେ ବର୍ଷର ବୃଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ବି ଏ ରାସ୍ତାରେ ଯିବା ପାଇଁ ନିଷେଧ କାରି ହେଲା । ନିଜ ଗତବ୍ୟସ୍ଥଳରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର କିଲୋମିଟର ବାଟ ଚଳୁକର ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ପୋଲିସ୍‌ବାଲାଏ ସହାୟତାର ହାତ ବଢ଼ାଇଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ । ସତରେ ଏମିତି ସୌହାର୍ଦ୍ଦପୂର୍ଣ୍ଣ ପୋଲିସ୍ କେଉଁଠୁ ମିଳିବେ ? ଏମିତି ନ କଲେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ସମ୍ମାନ ବଢ଼ିବ କେମିତି ?

ହଁ, ଏବେ ମନ୍ତ୍ରୀ ମହାଶୟକ ଆସିବାର ସମୟ ହୋଇଗଲା । ହାତରେ ଖୁବ୍ ବଡ଼ ବଡ଼ ମାଳା ଧରି ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସ୍ଵାଗତ ଉପଲକ୍ଷେ ସ୍ଵାଗତକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଦୌଡ଼ ଚାଲିଲା, ଭିଡ଼ ବି । ମାଳା ପିନ୍ଧାଇବାର ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଗହଳି ହୋଇଉଠିଲା ପରିଦେଶ । ଚରଣ ତୁମ୍ପନ ପାଇଁ ଚାଲିଲା ଘନଘନ ପ୍ରସାସ । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ କିଏ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ମାଳା ପିନ୍ଧାଇବ ଏବଂ ତାଙ୍କ ଚରଣ ସ୍ପର୍ଶ କରି ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବ, ଏଥିପାଇଁ ଚାଲିଲା ରାତିମତ ପ୍ରାକ୍ ପ୍ରସ୍ତୁତି ।

ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ଏମିତି କାମରେ ସଫଳ ହେବ, ତା'ର ଖୋଲିଯିବ ଭାଗ୍ୟ । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ହେବ ସବୁଠୁ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ମଣିଷ । ଯିଏ ଶେଷରେ ରହିବ, ସେ ମନମାନି କେବଳ ହତାଶ ହେବ । ମାଳା କିନ୍ତୁ ହାତରେ ଧକ୍କାମୁଖୀ କରିବାକୁ ସାହସ ହେଉନାହିଁ । ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିଲେକି ସେ । କ'ଣ କରିବେ ବିଚାର ! ମନ୍ତ୍ରୀ ଆମ ସହରରେ ପାଦ ରଖିବେ, ଅଥଚ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ? ବିଳମ୍ବରେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ । ଯେମିତି ହେଲେ ସ୍ଵାଗତ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ଫଟୋ ବି ଉଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ସେ ହେବେ ବିଶିଷ୍ଟ ଶ୍ରେଣୀର । ସେ ଚିକ୍କାର କରି କହିପାରିବେ ଏ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେ ଜଣେ ମହାନ ନେତା । ଅନ୍ୟଥା ତାଙ୍କୁ ପଚାରିବ କିଏ ? ଦୂର କରନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ମ ରହିବ ତ ? ଭାବିଚାଲିଲେ ଅନାମ ଦାଏ ।

ସମସତଃ ଏମିତି ଅପୂର୍ବ ସ୍ଵାଗତ ବନଦାସରୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ସମୟରେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କର ବି ହୋଇନଥିବ, ଯେମିତି ଆଜିର ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ କରାଯାଉଛି । କାହିଁକି କରା ନ ଯିବ ଯେ ! ଆଜିର ଯୁଗରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଆମର ଭଗବାନ । ଭାଗ୍ୟବିଧାତା । ହୁଏତ ଗତକାଳି ଜନସେବକ ସାଜି ଘରେ ଘରେ ଦସ୍ତକ୍ ଦେଉଥିଲେ । ଜଣେ ଜଣେ ମତଦାତାଙ୍କ ପାଦ ଧରି ତାଙ୍କୁ ନିଜ ସପକ୍ଷରେ ମତଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର କାଳିର କଥା ଆଜି ଆଉ କ'ଣ ଅଛି ? ଆଜି ତ ସେ ଜନସେବକ ନୁହନ୍ତି, ବରଂ ଜନନାୟକ, ରାଜା । ବାଦ୍‌ଶାହ । ତାଙ୍କର ଏତେ ମହାନ ଅନୁଗ୍ରହ ଯେ ଆମ ସହରରେ ପାଦ ରଖିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କୁଟାର୍ଥ କଲେ । ଅନ୍ୟଥା ନିର୍ବାଚନ ଜିତିବା ପରେ ବି ବିଧାୟକ, ସାଂସଦ ଅଥବା ମନ୍ତ୍ରୀ କ'ଣ କେହି ଯିବା ଆସିବା କରନ୍ତି ? ଏହା ଏକ ଭିନ୍ନକଥା ଯେ ଏ ଯୁଗରେ ସେମାନଙ୍କର ଭରା ପକ୍କା । ଏହା ସତ୍ତ୍ଵେ ବି ଏମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ କାମ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ଶେଷ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ହଁ, ମନ୍ତ୍ରୀ ମହାଶୟକ ଦଳର ସଦସ୍ୟମାନେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସ୍ଵଳକୁ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ମନ୍ତ୍ରୀ କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷ୍ମିର କାରରେ । ତାଙ୍କ ପଛରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ନେତାଙ୍କ ଅସମ୍ଭବ ଭିଡ଼ । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହ ଅଙ୍ଗରକ୍ଷକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର । କାରଣ ମନ୍ତ୍ରୀ ମହତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣୀ ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ତ ପରମ ଆବଶ୍ୟକ । ପୁଣି ଆଜିକାଲି ତ ସଂସଦ ଭବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆତଙ୍କବାଦୀମାନେ ପହଞ୍ଚିଯାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସ୍ଵଳରେ କେତେବେଳେ କ'ଣ ହୋଇଯିବ, କିଏ କହିବ ? ଏହାର ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି କିଏ ଦେବ ? ଶେଷରେ ସବୁ ଆରୋପ ପ୍ରତ୍ୟାରୋପ ପୋଲିସ୍ ପ୍ରଶାସନର ମୁଖରେ ପଡ଼ିବ । ତେଣୁ ନିଜର ତମ୍ବୁ ବନ୍ଧାଇବା ଦରକାର । ଏହି ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ଭିତରେ ଯଦି ସଂଯୋଗବଶତଃ ପ୍ରସବପାତ୍ରା ଜର୍ଜରିତା କୌଣସି ମହିଳା ଫସିଯାଆନ୍ତି, ତେବେ ତାହାକୁ ତତ୍କାଳ ହସପିଟାଲ ପହଞ୍ଚାଇବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ହୁଏତ ତା'ର ପ୍ରସବ ରାସ୍ତାରେ ହୋଇଯାଇପାରେ । ଏହି ସୁରକ୍ଷା ବଳୟ ଭିତରୁ ବାହାରି ହସପିଟାଲରେ ପହଞ୍ଚିବା କ'ଣ ସାମାନ୍ୟ କଥା ହୋଇଛି ?

ଏବେ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସ୍ଵଳ । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଯିବା ପୂର୍ବରୁ ରେଷ୍ଟରୁମ୍‌ରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଚାଟୁକାରୀଙ୍କ ଭିଡ଼ ରାରିଆଡ଼େ । କେହି ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଅର୍ଦ୍ଧଠା ପୂର୍ବେ ଉଠାଉଛନ୍ତି ତ ପୁଣି କେହି ପଞ୍ଜୀରେ ବିଷ୍ଣୁଦେଉଛନ୍ତି । କେହି ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ପାଟିରୁ ବାହରୁଥିବା ଛେପକୁ ହାତରେ ନେଉଛନ୍ତି । ଆଉ କେହି ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କୋଡ଼ାରୁ ଧୂଳି ଝାଡୁଛନ୍ତି । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଯେପରି କଷ୍ଟ ନ ହୁଏ, ତାହାର ପୂରା ଧ୍ୟାନ ରଖାଯାଉଛି । ଯଦି ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଛିକ ବି ଆସିଲା, ତେବେ ତୁରନ୍ତ ଚିକିତ୍ସାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସାଧାରଣ ସଭାର ସମୟ ଉତ୍ତରାଣ । ମନ୍ତ୍ରୀ ବ୍ୟସ୍ତ ଓ ବିଚ୍ଚିତ । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମଞ୍ଚ ପାଖକୁ ପାଞ୍ଚୋଟି ଆଣିଲେ ମନ୍ତ୍ରୀପ୍ରେମୀ କିଛି ଖାସ୍ ଲୋକ । ଯଥା ସମୟରେ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ହେଲା ମଞ୍ଚ ଉପରେ । ଯୋଡ଼ହସ୍ତ ଏବଂ ସହାୟକ ବଦନରେ ହାତ ହଳାଇଲେ ମନ୍ତ୍ରୀ । ତ୍ରୁକ୍, ବସ୍, କିପରେ ବୁଝା ହୋଇ ଆସିଥିବା ସାଧାରଣ ଜନତା ମଧ୍ୟ ଅନୁରୂପ ହାତ ହଳାଇ ଅଭିବାଦନ ଜଣାଇଲେ । ମନ୍ତ୍ରୀ ଭାଷଣ ଝାଡ଼ିଲେ । କୋରଦାର । ଶ୍ରେତା ମହଲରେ ପ୍ରଶଂସାର ବର୍ଷା । ମଝିରେ ମଝିରେ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କର ଜୟଜୟକାର । କମ୍ପିଉଟିଲା ସଭାସ୍ଵଳ । ତାକି ପରେ ତାଳି । ଯେଉଁ ସ୍ଵାନରେ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହେବାର ଥିଲା, ତାଙ୍କ ପଛରେ ଛୁଟୁଥିଲା ବିରାଟ ପତ୍ତୁଆର । କାରଣ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ସବୁ ତାହାଣି । ତାଙ୍କର ଦର୍ଶନ ବି । ମନ୍ତ୍ରୀ କେଉଁଠି ରହିବେ, କେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବେ, ଏ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ଉପରେ । ମନ୍ତ୍ରୀ ତ କେବଳ ସେହି ଚାଟୁକାରୀମାନଙ୍କର ସେବକ ମାତ୍ର । ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଶେଷ ହେଲା । ଜନତାଙ୍କୁ ମିଳିଲା ମିଛ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି । ସବୁ ସମସ୍ୟାର ନିରାକରଣର ଉତ୍ତର ଦାୟିତ୍ଵ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଆଗଲା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଉପରେ । ମନ୍ତ୍ରୀ ହାଲକା ଅନୁଭବ କଲେ । ଜନତାଙ୍କୁ ମିଳିଗଲା ତାଙ୍କ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ । ଏବେ ଅଧିକାରୀମାନେ ନିଜ ନିଜର ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଜନ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ସମାଧାନ କରିବେ । ମନ୍ତ୍ରୀ କିନ୍ତୁ ସଭାସ୍ଵଳ ଛାଡ଼ିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କାଗାଳୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେଠି ପୁଣି ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତାପ୍ତ କରୁଥିବେ । ସ୍ଵାଗତ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଆଖିପତା ପଡୁନଥିବ । ମନ୍ତ୍ରୀ କୌଣସି ସ୍ଵାନରେ କିଛି ସମୟ ରହିବା ପରେ ଫେରିବା ପାଇଁ ପଡ଼ିବ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଟ୍ରେନ୍ ଅଥବା ପ୍ଲେନରେ । ଯଦି ଷ୍ଟେସନ କିମ୍ପା ଏରୋଡ୍ରମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଚାମଚାମାନେ ନ ଯାଇ ଅଧାକି, ସ୍ଵାଗତ ଅଧିକାର ରହିଯିବ । ଆଗରେ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଚାଟୁକାରୀଙ୍କ ଲମ୍ପା ପତ୍ତୁଆର । ମନ୍ତ୍ରୀ ବିଭାଜନୀନ ହେଲେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବାହନରେ । ହାତ ହଳାଇ ସଭାକାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇଥିବାରୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ । ଚାଟୁକାରୀମାନେ ହସସ୍ତ ମୁଖରେ ତାଙ୍କୁ ସମ୍ମାନର ସହ ବିଦାୟ ଦେଲେ ।

କାତ୍ରାବାଦ, ସୁନହଟ, ବାଲେଶ୍ଵର, ମୋ. ୯୪୩୮୮୨୯୦୦୭୨

୧୭୧
ସୂଚକ

ସିଦ୍ଧାପୁରର ଅନୁପମ ଅନୁଭୂତି ରହିଗଲା ସୂଚକର ସିନ୍ଦୂରରେ, ଏକ ସୁମଧୁର ଶିଖାର ହୋଇ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆମେ ଆଉ ଯେତେଥର ସିଦ୍ଧାପୁର ଗଲେ ମୁଁ ପ୍ରଥମ ଦେଖାଇ ଅନୁଭୂତି ନିର୍ଦ୍ଧିତ ଭାବରେ ଆମ ପାଇଁ ଜୀବନ୍ତ ହୋଇ ରହିବ, ବିଶେଷ ଭାବରେ ଆମ ଆସିବା ଆଗ ଦିନ ସଂଧ୍ୟାରେ ପାକିରେ ଆମେ ବସିଥିବା ବେଳେ ଘାସର ସବୁଜ ଗାଳିତା ଉପରେ ବିଂଚି ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବା ଅଳ୍ପ ଗୁଣ୍ଠ ଭଳି ରେଶୁ ରେଶୁ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନା, ଯାହା ଆମ ଆଖିରେ ସ୍ଵପ୍ନର ଅଂଜନ ବୋଲି ଦେଖାଥିଲା ଏବଂ ମନ ପରଦାରେ ସଜୀବ ହୋଇ ରହିଥିଲା । ସେ ଜ୍ୟୋତ୍ସ୍ନାଧିତ ସଂଧ୍ୟାରେ ଫୁଲର ବଗିଚା ମନେ ହେଲା ଯେପରି ସ୍ଵର୍ଗର ନନ୍ଦନକାନନ । ମନେହେଲା ସେଠି ତମ୍ପା, ବା ଗୋଲାପ ଫୁଲ ନୁହେଁ, 'ପୁଚିଛି ଶହ ଶହ ପାରିକାତ ଫୁଲ, ବିଚରଣ କରୁଛନ୍ତି ଅନେକ ଧୂଳିବତ ହସ୍ତୀ ଓ ଉଡୁଛନ୍ତି ଶହ ଶହ ପ୍ରକାପତି । ଅତି ଅନନ୍ୟ ଓ ଅପୂର୍ବ ସେ ଦୃଶ୍ୟ ।

ତା ପରଦିନ ତାମ୍ପା ଏଆରପୋର୍ଟ ଆସି କଲିକତା ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା । ଅପରାହ୍ନରେ କଲିକତା ରେ ପହଞ୍ଚିଲା କିନ୍ତୁ, ଭାରତ ଆସିବା ମାତ୍ରକେ ଏଆରପୋର୍ଟରୁ ହିଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ବିଶ୍ଵାସନା । କୌଣସି ଯାତ୍ରୀ ଶୁଖିଳିତ ଭାବରେ ଧାଡ଼ିରେ ଠିଆ ହେବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମନେ କରୁନଥିଲେ । ସିଦ୍ଧାପୁରରେ ତୃଷ୍ଣାବିନରେ ମଇଳା ନପକାଇ, ରାସ୍ତାରେ ପକାଇଲେ, ସଜେ ସଜେ କୋରିମାନା । ସବୁଠାରେ ପୋଷ୍ଟରରେ ଲେଖାଥିଲା "ଲିଟରିଙ୍ଗ୍ ଇକ୍ ସ୍ତ୍ରିକ୍ୟୁଲି ପ୍ରୋହିବିଟେଡ୍" ଏଠି କିଏ କାହା କଥା ମାନୁଛି ? ରାଜରାଷ୍ଟ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସେଇ ଅଧ୍ୟାୟ । ଟ୍ରାଫିକ୍ ନିୟମ ବିନା ମନ ଭଜା ଗାଡ଼ି ଚଳାଉଛନ୍ତି । ଅଗତ୍ୟ ଆମେ ଓଡ଼ିଶାର ସାମା ଅତିକ୍ରମ କରି କଟକରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲୁ ଓ ଶାନ୍ତିରେ ନିଶ୍ଵାସ ମାରିଲୁ ।

ତା ପରଦିନ ପୁଣି ସେଇ ଚିରାଚରିତ, ଗତାନ୍ତରୀକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପୁନରାବୃତ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଦିନର ବିଶ୍ରାମ ପରେ ଆମେ ଜୀବନ କଳୁ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ସ୍କୁଲରେ । ସାରା ଜୀବନରେ ଆରାମରେ ଛୁଟି କାଟିବା ତଥା ମନୋମୁଗ୍ଧତା କାଗାଳୁ ଯାଇ ମନଭରି ମଉଜ ମଜଲିସ୍ କରି ଜୀବନ ଜିଇଁବା ବୋଧହୁଏ ଠାକୁର ଆମ ଭାଗ୍ୟରେ ଲେଖିନାହାନ୍ତି । ସବୁବେଳେ ପାଠ ସାଜକୁ ହିଁ ଭ୍ରମଣ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିଥାଏ । କନଫରେନ୍ସ, ପେପର ପ୍ରେଜେଣ୍ଟେସନ୍, ଫ୍ୟାକଲ୍ଟି ସ୍ଥିର ସହ ସଂଯୁକ୍ତ ହୋଇଯାଏ ଦୁଇାଦୁଇ । ଏହିଭଳି ଭାବରେ ଭାରତର ଅନେକ ଦଶନାୟ ଦର୍ଶନୀୟ ସ୍ଥାନ ବୁଲି ଦେଖିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଆମର ହୋଇଥିଲା ।

|| କଟା ହାତ ଯୋଡ଼ା ହେଲା ||
ଡା. ସରୋଜିନୀ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ
 ♥ ଲିଭରଡ଼, କଟକ-୧୨
 ଫୋନ୍-୯୪୩୮୦୫୫୦୦୭

ନିଉଜିଲାଣ୍ଡର ସୁନ୍ଦର ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ ଟ୍ରେନିଂ କାମରେ ଲଗାଇବା ସମୟ ଆସିଗଲା । ମୁଁ ନିଜର ରୋଗୀମାନଙ୍କର ଅଲଗାସାଧାରଣ ନିଜେ ନିଜେ କଲି ଏବଂ ତୁନେଡିଂ ହସପିଟାଲର ସବୁତକ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ପଦ୍ଧତି ଆପଣେଇବାକୁ ଲାଗିଲି । ପ୍ରକୃତରେ ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ଲେକଚରୁମ୍ ହିଁ ଆମ ପାଇଁ ଗୁରୁ ପାଲଟିଯାଇଥିଲା । ଏମେଡିକେର ଲେକଚର ରୂମ ଗଲେ ଲାଗେ ଯେଉଁଯେଉଁ ଦେଖିଲେ ଗୋଇଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ଗାନ୍ଧିନୀକୋଲେଜି ବହିର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପୃଷ୍ଠା ।

ରାମେନାମ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ନିଉଜିଲାଣ୍ଡରେ ନେଉଥିବା ଟ୍ରେନିଂର ଉପଯୋଗ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସବୁଠାକୁ ବଡ଼ ସକସେସ୍ ତାଙ୍କର ହୋଇଥିଲା ଗୋଟିଏ କଟା ହାତ ଯୋଡ଼ିବାରେ ତଥା ଓପନହାର୍ଟ୍ ସର୍ଜରୀ ଯୁକ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ । ସେ ଦିନ ହୋଇଥାଏ, ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ୨୩ ତାରିଖ, ତାଙ୍କର ଏମେଡିକେର ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଆସି କାଲୁଆଲିରେ । ହଠାତ୍ ଗୋଟିଏ ସିରିୟସ୍ ରୋଗୀ ଆସିଲା ତା' ହାତରେ ଥିଲା ଗୋଟିଏ ବରଫ ଦିଆ କରି ବ୍ୟାଲ୍ ଏବଂ ଭିତରେ ବରଫ ଖସି ସହ କଟା ପାପୁଲିଟିଏ । ସେ ରୋଗୀ ଜଣକ ଭୁବନେଶ୍ଵର ଉପିନିୟରୀ କଲେଜର ଶେଷ ବର୍ଷର ଛାତ୍ର । ଗାଁ କୁ ବାପା ମା'ଙ୍କ ସହ ଛୁଟା କଟାଇବାକୁ ମାତ୍ର ଦୁଇ ଦିନ ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ । ସଂଧ୍ୟାବେଳେ ଗାଁରେ ଦୁଇଟି ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ କନ୍ଦଳ ଲାଗିଗଲା ଓ ଚାଲିଲା ଦା କଟୁରାର ଖେଳ । ସେତିକିବେଳେ ଯୁବକ ଜଣକ ଆଗେଇ ଆସି ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

ମନୋମାଳିନ୍ୟ ରୋଗିବାକୁ ନିଜ ତାହାଣ୍ଡ ହାତ ଦେଖାଇଦେଲେ, ତାହୁଁ ତାହୁଁ ଆଖି ପିଛୁଳାକେ ହାତ ଉପରେ ପଡ଼ିଗଲା ତାହାଣ୍ଡ କଟୁରାର ଚୋଟ ଓ ପୁରା ପାପୁଲିଟି କଟିଯାଇ ଛିଟକି ପଡ଼ିଲା ଓ ହାତରୁ ପିଢ଼ ପିଢ଼ ରକ୍ତ ଝରିଲା । କୌଣସି ମତେ ପ୍ରାଇମେରୀ ହେଲୁ ସେଠରରେ ଦ୍ୟାଞ୍ଜେଳ ଓ ଫାଷ୍ଟ ଏଡ଼ କରି ଗୋଟିଏ କରି ଭିତରେ ବରଫ ଓ କଟା ପାପୁଲିଟି ପୁରା ସେମାନେ କଟକ ମେଡିକାଲ କଲେଜକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ । ସେଠି ଗାଁରେ ସେମାନେ ଡଃ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀଙ୍କ ନାଁ ଶୁଣିଥିଲେ । ସେ ହିଁ କେବଳ କଟାହାତକୁ ଯୋଡ଼ି ଦେଇ ପାରିବେ ବୋଲି ଭାବି ବଡ଼ ଆଶା, ଭରସା ଦେଇ ଏସ୍.ସି.ବି. ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଗଲେ । ଅତି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ସଂଯୋଗ ଥିଲା, ସେଦିନ ରମାନମଣଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ ମଧ୍ୟ ଥିଲା । କାଲୁଆଲିରେ ରୋଗୀ କୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ସେ କହିଲେ, ଏ କଟା ହାତ ନିଷ୍ଠୟ ଯୁକ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାରେ । ସେ ଦିନ ହୋଇଥାଏ, ଅକ୍ଟୋବର ମାସ ୨୩ ତାରିଖ, ତାଙ୍କର ଏମେଡିକେର ଡିପାର୍ଟମେଣ୍ଟ ଆସି କାଲୁଆଲିରେ । ହଠାତ୍ ଗୋଟିଏ ସିରିୟସ୍ ରୋଗୀ ଆସିଲା ତା' ହାତରେ ଥିଲା ଗୋଟିଏ ବରଫ ଦିଆ କରି ବ୍ୟାଲ୍ ଏବଂ ଭିତରେ ବରଫ ଖସି ସହ କଟା ପାପୁଲିଟିଏ । ସେ ରୋଗୀ ଜଣକ ଭୁବନେଶ୍ଵର ଉପିନିୟରୀ କଲେଜର ଶେଷ ବର୍ଷର ଛାତ୍ର । ଗାଁ କୁ ବାପା ମା'ଙ୍କ ସହ ଛୁଟା କଟାଇବାକୁ ମାତ୍ର ଦୁଇ ଦିନ ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ । ସଂଧ୍ୟାବେଳେ ଗାଁରେ ଦୁଇଟି ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟରେ କନ୍ଦଳ ଲାଗିଗଲା ଓ ଚାଲିଲା ଦା କଟୁରାର ଖେଳ । ସେତିକିବେଳେ ଯୁବକ ଜଣକ ଆଗେଇ ଆସି ଦୁଇ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ

୧୨
ସାପ୍ତାହିକ
କ୍ରୋଡ଼ପତ୍ର

ହେବା ପାଇଁ ପୁରା ୧୪ ଘଂଟା ଲାଗିଗଲା । ଏତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ଅଖିଆ ଅଧିଆ ଅପରେସନ୍ କରୁଥିଲେ । ସେତିକି ବେଳେ ପୁଅ ବିକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପଡୁଥିଲା ମାତ୍ର ନବମ ଶ୍ରେଣୀରେ, ଅଥଚ ତାର ଅସମ୍ଭବ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହସ ଦେଖି ଆମେ ବିଶ୍ଵାସ ମଧ୍ୟ କରିପାରୁନଥିଲୁ । ସେ ନିଜେ ହିଁ କହିଲା, ମୁଁ ସବୁ ଅପରେସନ୍‌ରେ ଷ୍ଟେସିଭ୍, ମୁକ୍ତି କ୍ୟାମେରାରେ ରେକର୍ଡିଂ କରିବି । ଗୋଟିଏ ମାଝ ଓ କ୍ୟାପ୍ ପିନ୍ଧି, ଓ.ଟି. ଭିତରେ ଠିଆ ହୋଇ ଘଂଟା ଘଂଟା ଧରି କଟା ହାତ ଯୋଡ଼ିବାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପରେସନ୍ ସେ ରେକର୍ଡିଂ କରିଥିଲା, ଯାହା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କ୍ୟାମେରା ଆକାରରେ ଥିଆ ହୋଇଛି । କଟା ପାପୁଲିଟିକୁ ଧୁଆ ଧୋଇ କରି ସେରିଲାଇଜ୍ କରାଗଲା । ପ୍ରଥମେ ଅସ୍ଥିଶାଳ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ କଟା ପାପୁଲିଟି ହାତ ସହ ଅବଶିଷ୍ଟ ହାତର ହାତ ଯୋଡ଼ିଲେ । ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଶଳ୍ୟ ବିଶେଷଜ୍ଞ ମାନେ ଦୁଇଖଣ୍ଡ ହୋଇଥିବା ହାତର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଯୋଡ଼ିଲେ ଏବଂ ଡଃ ଷଡ଼ଙ୍ଗୀ ହାତର ଦୁଇ ଅଂଶର ଶିରା ଓ ଧମନୀକୁ ଧମନୀ ସହ ଯୋଡ଼ିଲେ । ତାହୁଁ ତାହୁଁ ଧଳା ଓ ଶେତା ପଡ଼ିଥିବା ପାପୁଲିଟିରେ ରକ୍ତ ସଂଚାଳିତ ହେଲା ଏବଂ ପାପୁଲିଟି ଲାଲ ଦେଖାଗଲା । ତାପରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ସର୍ଜନ ହାତର ଉପର ତର୍ଣ୍ଣ ସହ ପାପୁଲିଟି ଚର୍ମକୁ ସଂଯୋଗ କରିଥିଲେ । ତତ୍ପର ଘଂଟାର ଅକ୍ଳାନ୍ତ ପରିଶ୍ରମ ପରେ ଅପରେସନ୍ ସକ୍ଷେପସୂଚକ ହେବାରୁ ତାଙ୍କର ମାନଙ୍କର ଆନନ୍ଦର ସାମା ନଥିଲା । ପୁଅ ବିକାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅପରେସନ୍‌ଟି ମୁକ୍ତି କ୍ୟାମେରାରେ ରେକର୍ଡିଂ କଲା ବେଳେ ମନେ ମନେ ସ୍ଥିର କରିନେଉଥିଲା ଯେ ସେ ନିଷ୍ଠୟ ମେଡିକାଲ ପଡ଼ିବ । ଖାଲି ସେତିକି ନୁହେଁ ଏମ୍.ସି.ବି.ଏସ୍ ପରେ ସର୍ଜରୀରେ ପି.ଜି. କରିବ ଓ କାର୍ଡିଓଥୋରାସିକ୍ ରେ ଏମ୍.ସି.ଏଚ କରି ଜଣେ ସଫଳ ହାର୍ଟ୍ ସର୍ଜନ ହେବ ।

ଅପରେସନ୍ ପରେ ରୋଗୀକୁ ଆର.ସି.ୟୁ.ରେ ରଖା ଗଲା । କିନ୍ତୁ ତା ପରଦିନ ହିଁ ଓଡ଼ିଶାର ସବୁ ସ୍ତରର କାଗଜ ଓ ଟେଲିଭିଜନ୍ ଚ୍ୟାନେଲରେ ନିଉଜ୍ ରିଲିଜ୍ ହୋଇଗଲା । "ଏସ୍.ସି.ବି. ରେ କଟା ହାତ ଯୋଡ଼ା ହେବ", ଥିଲା ସାରା ଭାରତରେ ପ୍ରଥମ । "ଲିସ୍ ରିଭଂସ୍‌ଫୋର୍‌ସ୍‌ ସର୍ଜରୀ" କହିଲେ ଅଧୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ । ଏହା କେବଳ ଓଡ଼ିଶା ନୁହେଁ, ସାରା ଭାରତରେ ତହଳ ପୁଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

(କୁମରୀ)

ପୁସ୍ତକ
ସୂଚକ

ଭକ୍ତି ମନ୍ଦାକିନୀ
 କବି :
ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ
 ଗୀତିକବିତା ସଂକଳନ :
 ପ୍ରକାଶକ : ଲକ୍ଷ୍ମୀମଣି ଦାସ, ଶ୍ରୀକଳା,
 ବାଲେଶ୍ଵର
 ପ୍ରକାଶକାଳ : ୨୦୧୬ ମସିହା

ପରମହଂସଙ୍କର ନିତ୍ୟ ସେବକ ଅଟନ୍ତି । ଜଣେ ଗୁରୁ ଆଶ୍ରମ ସଭା ଭାବରେ ଭାଗବତ ବାଣୀ- 'ଗୁରୁ ନ ଧରି ଅରଜୁନ, କାହିଁ ପାଇବୁ ସଦଞ୍ଜାନ' ତାଙ୍କ ଆଚରଣ, ଉଦାରଣ ଏବଂ ସହଜ, ସରଳ, ସାଧାରଣ ଗୀତି ଆଲୋଚ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ଵାଭାବିକ ଭାବରେ ପୁଚ୍ଛିଉଠିଛି । କବି ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ ତାଙ୍କ ଗୀତି ସର୍ଜନା ସଂକଳନର ଆଦ୍ୟଭାଗରେ ସ୍ଵାକାର କରିଛନ୍ତି- 'ଏକଦା ନିଶାଣ୍ଡରେ ମା' ବାଣୀପାଣିଙ୍କର ଉଦ୍‌ଭାସିତ ଛାୟାମୂର୍ତ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇ ବାଟ କେତୁର ନେଇଗଲେ ସେହି ମଣିମୟ ସାରସ୍ଵତ ସାଧନା ଦିଗରେ ।' ଗୁରୁ ଆଶ୍ରମ ଏବଂ ମାତୃ କୃପାମଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ଦାସଙ୍କର ଲେଖନୀରେ ପୁଚ୍ଛିଛି ଅଗ୍ରପୂଜ୍ୟ ଶ୍ରୀଗଣେଶ, ମାତା ସରସ୍ଵତୀ, ମାତା ଦୁର୍ଗା, ମାତା ଲକ୍ଷ୍ମୀ, ଶିବ ବନ୍ଦନା, ସତ୍ୟୋଷୀ ମାତା ଜଣାଣ ପରି ଝଙ୍କାରରେ ଭକ୍ତ ଏବଂ ଭଗବାନ ଏକତ୍ର ଦାସ କରନ୍ତି ବୋଲି ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ ଉଦାରିଲେ ତାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଭକ୍ତ ନାରଦଙ୍କୁ 'ନା ହ' ଚିନ୍ତାମି ଦୈକ୍ଷେ ଯୋଗୀଣା' ହୃଦୟେ ନ ତ, ମଦ୍ ଭକ୍ତା ଯତ୍ର ଗାୟନ୍ତି ତତ୍ର ଚିନ୍ତାମି ନାରଦ ।

ନବଧା ଭକ୍ତିର ପରିପ୍ରକାଶ ଘଟେ ଯଥାର୍ଥ ସଂଗୀତର ସ୍ଵର, ତାଳ ଓ ଲୟରେ । ସେହି ସ୍ଵର ତାଳ ଓ ଲୟର ଶବ୍ଦବନ୍ଧ ବାହୁଡ଼ିବା ଭକ୍ତିରସପାତ୍ର ଗୀତିଆଲୋଚ୍ୟର ଆଉ ଏକ ଭାବ ନୈବେଦ୍ୟ ଭକ୍ତି ମନ୍ଦାକିନୀ । କବି, ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଦାସ । ଭକ୍ତି ମନ୍ଦାକିନୀର ମନ୍ତ୍ର ମଧୁର ଦାସ ବାବଦରେ ଗୁଣଗ୍ରହଣ ତଥା ପ୍ରାଞ୍ଜଳତେଜନୀର ମଣିଷ ଗନ୍ଦ୍ୟକର ରାଉତ (ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା, ଓଡ଼ିଶା) କହିଛନ୍ତି- "ନିଜ ଅନ୍ତରର ଭକ୍ତି ଅର୍ପଣ ସେ ଭଜନ, ସ୍ତବ, ସ୍ତୁତି, ଆରତି, ଜଣାଣ ଓ ଗୀତ ଆଦି ମାଧ୍ୟମରେ ତାଙ୍କ ଉପାସ୍ୟ ଦେବଦେବୀଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ବାଡ଼ିଛନ୍ତି । ଏ ଦର୍ଶନ, ଭକ୍ତି ଭାବରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ଶୁଷ୍କପୂତ ହୃଦୟ ନଥିଲେ ଏପରି ପୂଷ୍ଟ ସମର ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଜଣେ ନିଷ୍ଠାସର ସୁଜନଶାଳ ପୁଷ୍ପର ପରକାଷ୍ଠା ସେ ତାଙ୍କ ରଚିତ ଗୀତଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକଟିତ କରିଛନ୍ତି । ଜଣେ କବି ହେବାର ସବୁଠାରେ ତାଙ୍କଠାରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି' ପ୍ରସଙ୍ଗତଃ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ଦାସ ଜଣେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ସଭା ଭାବରେ ଜଗତଗୁରୁ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅଭିରାମ

ନିଜ ଶେଷ ଜଣାଣରେ ଜଗତନାଥଙ୍କୁ ଜଣାଇବାକୁ ଚାହାନ୍ତି ନିଜର ଅନ୍ତରର ଅଭିଳାଷ ଏହିପରି, ଯଥା- 'କାବନ ପ୍ରଦାପ ଲିଭିଗଲା ବେଳେ ସାହା ଏକା ତଉଦାହା/ ମୋ' ପ୍ରାଣର ବନ୍ଧୁ ଆହେ ପ୍ରାଣବନ୍ଧୁ ତୁମେ ଭରସାର ରାହା ।' କାବନର ଅନ୍ତିମ ନିଃଶ୍ଵାସ ଚ୍ୟାଗ କଲାବେଳେ କବି ଚାହାନ୍ତି- "ଏ ନାମ ଅହୋରାତ୍ର ଭକ୍ତି କାବୟାର କପି କପି/ ନିରନ୍ତର ରଖ ଲୟ ଭକତି ଭରେ ।" 'ର' ଅନୁପ୍ରାସର ପ୍ରୟୋଗରେ ପ୍ରାକ୍ ଅନୁପ୍ରାସିକ ଭକ୍ତନଟିଏ କବିଙ୍କର ଏଠାରେ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ଯଥାର୍ଥ ହେବ । ଯଥା, 'ଘନ ସୁନ୍ଦର ମୋର କର କର ତାକର/ ସଂକଟ ବେଳେ ମୁହିଁ ତୁମ ନାମ ରଚର/ ତୁମେ ପରା ମୋର ଗଳାର ହାର ।' କବିଙ୍କର ବହୁ ଭଜନ ଓ ବନ୍ଦନା ରାଗମଣ୍ଡିତ । ଏକତାଳି ରାଗରେ ସେ ଗଣେଶ ବନ୍ଦନା ତୋଳି ଧରିଥିଲା ବେଳେ ଆମକୁ ମନେପକାଇ ଦିଏ ରାତିଯୁଗରେ ତୋଷ୍ଟି ରାଗର 'ମଙ୍ଗଳ ଅଇଲା ଉଷା' ପରି ସର୍ବକାଳୀନ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ରଚନା । ସେହି ତୋଷ୍ଟି ରାଗରେ ଶ୍ରୀମୁକ୍ତ ଦାସ ପ୍ରଭୁ କାର୍ତ୍ତିକଙ୍କୁ ଜଣାଣ ବାଡୁଛନ୍ତି ଏହିପରି । ଯଥା- ଜୟ ପ୍ରଭୁ କାର୍ତ୍ତିକେୟ ଜୟ ହେ, ମଙ୍ଗଳମୟ ପାର୍ବତୀ ନନ୍ଦନ ତୁମେ ମଦିୟ ବାଳି/ ଷ୍ଟେଜ ପରତା ବିରାଜେ ବାଲୁତ ସଂଗରେ ମଜେ/ ଜନଙ୍କର ହିତେ ତିର କୁମାର ରହି/ ପ୍ରାଣୀର ଦୂରିତ ନାଶନ/ ଦରଶନ ଦିଅ କରେ ମୁଁ ନିତବଦନ ।'

ଉତ୍କଳୀୟ ଭୃଗୁଶ୍ଵରେ ଅତୀତର ଜନ୍ମିତ ଜୟଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଭକ୍ତ ସାଲବେଗ, ଦାନକୃଷ୍ଣ ଏବଂ ଭକ୍ତକବି ମଧୁସୂଦନ ରାଓ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗଣିତ ଗୀତିକବିଙ୍କର ଭକ୍ତିରସାତ୍ମକ ଭଜନ, ଜଣାଣ, ତମ୍ପା, ତଉପଦା ଓ ତଉଡିଶାକୁ କିଏ

ସମାପ୍ତ:
+ ପ୍ରେମାନନ୍ଦ ଶ୍ରୀ ଆର୍ଯ୍ୟବ୍ରତ ଦାସ
 ମାତ୍ର ସମ୍ଭବ ପରିଚାଳନା ବିଭାଗର ମୁଖ୍ୟ,
 ଆର.କେ. କଲେଜ ଅଫ୍ ବିନିକେସ୍ ଆଣ୍ଡ
 ମ୍ୟାନେଜମେଣ୍ଟ ଷ୍ଟଡିଜ୍, ରାଧିପୁର ରୋଡ୍, ବାଲେଶ୍ଵର
 ମୋ: - ୯୪୩୮୮୩୪୯୨୪

ରାଜ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରେ କରୋନା ସ୍ଥିତି

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୭।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ଆଜି ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୪୫ଟି ନୂଆ କରୋନା ମାମଲା ସାମନାକୁ ଆସିବା ପରେ ଜିଲ୍ଲାରେ କରୋନା ସଂକ୍ରମିତଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢି ୪୯୭୪୩ ହୋଇଛି । ରାଜା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଏହି

ସୂଚନା ଦିଆ ଯାଇଛି । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ଦିଆ ଯାଇଥିବା ସୂଚନା ଅନୁସାରେ ଆଜି ସୁଦ୍ଧା ଅନୁଗୁଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ୮,୬୧୨, ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୦,୬୭୮, ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ୯,୦୭୪, ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲାରେ ୬,୯୦୭ ଜଣ କରୋନା

ଆକ୍ରାନ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛନ୍ତି । ବଲାଙ୍ଗିର ଜିଲ୍ଲାରେ ୭,୨୦୯, ବୌଦ୍ଧ ଜିଲ୍ଲାରେ ୨,୬୩୨, କଟକ ଜିଲ୍ଲାରେ ୨୬,୬୪୫, ଦେବଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ୧,୧୦୪, ଡେଙ୍କାନାଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ୫,୨୯୩, ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲାରେ ୩,୮୮୪, ଚଢ଼ାନା ଜିଲ୍ଲାରେ ୨୧,୩୬୩,

ଜଗତସିଂହପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ୭,୯୯୨ ଜଣ କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯାକପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୧,୧୦୨, ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାରେ ୬,୬୦୯, କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାରେ ୫,୪୪୨, କନ୍ଧମାଳ ୫,୭୪୮, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାରେ ୭,୯୮୩,

କେନ୍ଦୁଝର ଜିଲ୍ଲାରେ ୬,୭୦୮ କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛନ୍ତି । କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାରେ ୭,୫୪୦, ମାଲକାନଗିରି ଜିଲ୍ଲାରେ ୫,୦୨୧, ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୧,୯୦୭, ନବରଙ୍ଗପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ୫,୪୬୧ ଜଣ କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇ ଯାଇଥିବା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗ ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆ ଯାଇଛି ।

ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ୬,୧୭୭, ନୂଆପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାରେ ୬,୧୧୨, ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୨,୯୧୦ ରାୟଗଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାରେ ୮,୧୬୨, ସମ୍ବଲପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ୮,୨୯୯, ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ୪,୫୩୭ ଓ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୧,୬୮୨ ଜଣ କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟସ୍ତରରେ ଆକ୍ରାନ୍ତଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବଢି ୭,୬୮୪ ହୋଇଛି ।

ଜିଲ୍ଲାରେ କରୋନା ସଂକ୍ରମିତଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୧୦,୬୭୮କୁ ବୃଦ୍ଧି

ଶୀତଋତୁରେ ଅଧିକ ସତର୍କତା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୭।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ଯଦିଓ ଋତୁ କିଛିଦିନ ଧରି ଭାରତରେ କରୋନା ସଂକ୍ରମଣ ହାର କମିଛି ତେବେ ଋତୁ ଶୀତଋତୁ ଆଗମନ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ସମୟ ବୋଲି ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ସମେତ ସରକାର ସତର୍କକରାଇଛନ୍ତି । ଶୀତ ତଥା ଥଣ୍ଡା କାଳରେ କରୋନା ଭୂତାଣୁ ଅଧିକ ସକ୍ରିୟ ହେଉଥିବା ବେଳେ ପାଖାପାଖି

ଦେଶଗୁଡ଼ିକରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଓ ସରକାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲାଣି । ଅନୁରୂପ ଭାବେ ଭାରତର ଜନସାଧାରଣ ଅଧିକ ସତର୍କତା ଅବଲମ୍ବନ ସହ ସାମାଜିକ ଦୂରତା ରକ୍ଷାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରାଥମିକ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଅଧିକାଂଶ ଦେଶର କରୋନା ସଂକ୍ରମିତଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୮୪ଲକ୍ଷ ୧୧ ହଜାର ୩୪ରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ବେଳେ

କରୋନା ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ୧ଲକ୍ଷ ୨୫ ହଜାର ୨୯ ଛୁଇଁଛି । ସେହିପରି ଓଡ଼ିଶାରେ ଗତ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ୧୩୭୨ ଜଣ କରୋନା ପଜିଟିଭ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଅଧିକାଂଶ ସଂକ୍ରମିତଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୩ ଲକ୍ଷ ୧୪୦୦ରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିବାକୁ ନିୟମାବଳୀ କରୋନା ସଂକ୍ରମଣ ହାର ହ୍ରାସ ପାଇ ଦୂରଅଳରେ ପହଞ୍ଚିଛି ।

ଆଜି ୩୧ ଜଣ ନୂଆ ପଜିଟିଭ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବାବେଳେ ଅଧିକାଂଶ ଜିଲ୍ଲାରେ ସଂକ୍ରମିତଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୧୦ ହଜାର ୬୭୬ ଛୁଇଁଛି । ଅଧିକାଂଶ ୧୦,୦୬୭ଜଣ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଏହି ଥିବା ୫୩୫ଜଣ କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତଙ୍କୁ ଏବେ କୋଭିଡ୍ ହସପିଟାଲରେ ରଖି ଚିକିତ୍ସା କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଆଜି ୫୬ ବର୍ଷର କରୋନା ପାଠିତ ଜଣେ

ପୁରୁଷର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିବା ସରକାରୀ ସୂତ୍ରରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଅଧିକାଂଶ ଜିଲ୍ଲାରେ କରୋନା ଜନିତ ମୃତ୍ୟୁ ସଂଖ୍ୟା ୭୧ରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ତେବେ ଶୀତଋତୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ବେଳେ କରୋନା ପ୍ରକୋପ ପୁନର୍ବାର ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାର ଆଶଙ୍କା ଥିବା ବେଳେ ଜିଲ୍ଲାବାସୀ ସତର୍କ ରହିବାକୁ ପ୍ରଶାସନ ପକ୍ଷରୁ ନିବେଦନ କରାଯାଇଛି ।

ଗଛକୁ ଧକ୍କା ଦେଲା ଟ୍ରକ: ୨ ମୃତ ୨ ଗୁରୁତର

ବାରିପଦା ଚାନ୍ଦନ, ୭।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ଭାରତୀୟ ହରାଇ ଏକ ଟ୍ରକ ଗଛକୁ ଧକ୍କା ଦେବା ଫଳରେ ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିବା ବେଳେ ୨ ଜଣ ଗୁରୁତର ଆହତ ହୋଇଥିବା ଜଣାଯାଇଛି । ସୂଚନା ମୁତାବକ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲା

ମୋରଡ଼ା ଥାନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅନ୍ଧାରୀ ନିକଟରେ ଭାରତୀୟ ହରାଇ ଏକ ଟ୍ରକ ଗଛର ପିଟି ହୋଇ ରାସ୍ତା ଉପରେ ଓଲଟି ପଡ଼ିଥିଲା । ଟ୍ରକରେ ଥିବା ଶ୍ରମିକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଘଟଣା ସ୍ଥଳରେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ ଚିକିତ୍ସା ଆହତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୨ ଜଣ

ଗୁରୁତର ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଜଣଙ୍କୁ ପ୍ରାଥମିକ ଚିକିତ୍ସା ପରେ ଛାଡ଼ିଦିଆଯାଇଥିବା ଜଣାଯାଇଛି । ମୃତକ ଦୁଇ ଜଣ ହେଲେ ମୋରଡ଼ା ଗ୍ରାମର ଜେଲା ମହାକୁଟ ଓ ଧାନଶୁଳା ଗ୍ରାମର କାଳିଆ ମହାଠା ଟ୍ରକଟି ମୋରଡ଼ାକୁ ଭଟା ନେଇ

ବାସ୍ତବ୍ୟ ଠାରେ ଭଟା ଖାଲି କରି ଫେରୁଥିବା ବେଳେ ଏହି ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିଥିବା ଜଣାଯାଇଛି । ଦୁର୍ଘଟଣା ସ୍ଥଳକୁ ଟ୍ରକ ଡ୍ରାଇଭର ଫେରାଇ ହୋଇ ଯାଇଥିବା ବେଳେ ଦୁର୍ଘଟଣା ପରେ ଘଟଣା ସ୍ଥଳକୁ ଦୁଇ ଗୁରୁତରଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ କିଷାନଚାଣ୍ଡି ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରରେ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁତର ହେବାରୁ ଆସ୍ପତ୍ରୀକୁ ଯୋଗେ ଚାଲୁ ଚାରିପଦା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଘୁନାଥ ମୁର୍ମୁ ମେଡ଼ିକାଲ କଲେଜ ଓ ହସିପିଟାଲକୁ ଅଧିକ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଛି । ଘଟଣାସ୍ଥଳରେ ମୋରଡ଼ା ପୋଲିସ୍ ପହଞ୍ଚି ଘଟଣାର ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଛି ।

ନାମଲେଖା ଚାଲିଛି "ବା ବିଦ୍ୟା ଯା ବିମୁକ୍ତୟେ"

ସରସ୍ୱତୀ ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିର

ମାତୃ ବିହାର, ମାନସିକଜ୍ଞାନ, ବାଲେଶ୍ୱର

R.T.E. Act ଅନୁସାରେ ସମାଜରେ ଆର୍ଥିକ ଅନୁସର, ଅବହେଳିତ ଓ ଗରିବ ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୨୫% ନିଶ୍ଚଳ ଶିକ୍ଷାଦାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ।

ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା ଆଧାରିତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ

ଯୋଗାଯୋଗ : ୮୨୮୦୧୫୯୬୩୫ / ୯୪୩୯୧୯୦୯୫୦

ରାଜ୍ୟସଭା ସଂସଦ ସୁନିତ କୁମାରଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରାମ ଯୋଜନା ଉପରେ ଖୁସି

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୭।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ରାଜ୍ୟସଭା ସଂସଦ ସୁନିତ କୁମାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ସଂସଦ ଆଦର୍ଶ ଗ୍ରାମ ଯୋଜନା ଉପରେ ଏକ କାତାୟ ଖୁସିର ସୂଚନା ଦେଇଛନ୍ତି । ଗୁରୁତର ପୁନର୍ବାର ମଡ଼େଲ ଗ୍ରାମର ହିମାଂଶୁ ପଟ୍ଟେକ, ସଂକଳ୍ପ ପଣ୍ଡା (ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଆଇଏଏସ୍ ଅଧିକାରୀ), ତ୍ରିପୁରାର ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟ ଶାସନ ସଚିବ ତଥା ପୂର୍ବତନ ବରିଷ୍ଠ ନାଟି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ତଥା ଲେଖକ, ତତ୍କଳ ଅଧିକାରୀ ଶର୍ମା (ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ଆଇଏଏସ୍ ଅଧିକାରୀ) ଏହି ଖୁସିର ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଳୟ, କାଳିନ୍ଦର ଯୁନିଭରସିଟି ଏବଂ କଳିଙ୍ଗ କୁସୁମ୍ ପାଠକୋଷ ସହକାରୀତାରେ ଏହି ଖୁସିର ଯୋଜନା କରାଯାଇଥିଲା ।

ଯୁବ ସାମାଜିକ ପ୍ରବୀରଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଜିଲ୍ଲା ସ୍ତରୀୟ ସାମାଜିକ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ ଶୋଭାଯାତ୍ରା

ଭଦ୍ରକ, ୭।୧୧: ନିଭକ ୧୮ର କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିବା ଯୁବ ସାମାଜିକ ପ୍ରବୀର ପ୍ରଧାନଙ୍କ କରୋନା ଯୋଗୁ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଇଛି । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଶୋକପ୍ରକଟ କରାଯିବ ସହିତ ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ସାମାଜିକ ପକ୍ଷରୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଜ୍ଞାପନ କରି କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ ଶୋଭାଯାତ୍ରା କରାଯାଇଛି । ଆଜି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ସାମାଜିକମାନେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଠାକୁ କ୍ୟାଣ୍ଡେଲ ଧରି ପ୍ରବୀର ପ୍ରଧାନ ଅମର ରହେ ସ୍ଲୋଗାନ ମାଧ୍ୟମରେ ସହର ପରିକ୍ରମା କରି ଚାନ୍ଦନହଲ ଛକ

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ୨ ମିନିଟ ନିରବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଯାଇ ସ୍ମୃତି ଆହାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ କାମନା କରାଯାଇଥିଲା । ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ଜନ୍ମିତ ପ୍ରବୀର ଡେଙ୍କାନାଳ ସ୍ଥିତ ଭାରତୀୟ ଜନସଂଚାର ସଂସ୍ଥାନରେ ସାମାଜିକତାରେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିବା ପରେ ଧରିତ୍ରୀ ଖବର କାଗଜରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ପରେ ସେ ଭରିଭି ଓଡ଼ିଆ, ଜି କଲିଙ୍ଗ ଓ ଶେଷରେ ନିଭକ ୧୮ରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ନିର୍ଭୀକ, ସଚ୍ଚୋଟ ସାମାଜିକ ଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କର ଅମାୟିକ

ବ୍ୟବହାର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିଜର କରି ନେଇଥିଲା । ସେ କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇ ହୋମ ଆଇସୋଲେସନରେ ରହି ଚିକିତ୍ସିତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟାରେ ସମସ୍ୟା ଦେଖା ଦେବାରୁ ତାଙ୍କୁ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ଏକ ଘରୋଇ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ଭର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା । ମାତ୍ର ସେଠାରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ତାଙ୍କୁ ମାତ୍ର ୩୫ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁରେ ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲାର ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ସାମାଜିକ ଗଭୀର ଶୋକ ପ୍ରକଟ କରିଛନ୍ତି ।

ନୀଳଗିରିରେ ପୁଣି କରୋନା ନେଲା ପାର୍ମାସିଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ

ନୀଳଗିରି, ୭।୧୧ (ନି.ପ୍ର): କିଛି ଦିନର ବ୍ୟବଧାନ ପରେ ନୀଳଗିରିରେ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ କରୋନା ସଂକ୍ରମିତଙ୍କ ଜୀବନ ଚାଲିଯାଇଛି । ବରହମପୁର ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର ଅଧିକାରୀ କଳାକାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ପାର୍ମାସିଷ୍ଟ ସନ୍ତୋଷ କୁମାର ସ(୫୩) ଗତ ଅକ୍ଟୋବର ୫ ତାରିଖ ଦିନ ସଂକ୍ରମିତ ହୋଇ ପ୍ରଥମେ କଳିଙ୍ଗ ହସ୍ପିଟାଲରେ ଚିକିତ୍ସିତ ହୋଇଥିଲେ । ପରେ ଅବସ୍ଥା ଗୁରୁତର ହେବାରୁ ସେ ୧୧ ତାରିଖ ଦିନ କଟକ ସ୍ଥିତ ଶାନ୍ତି ହସ୍ପିଟାଲକୁ ଚିକିତ୍ସା ପାଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେଠାରେ ଚିକିତ୍ସାଧିକାରୀ ଅବସ୍ଥାରେ ଆଜି ପୂର୍ବାହ୍ନ ୧୨

ଘଟିକା ସମୟରେ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଖବର ପ୍ରଚାରିତ ହେବା କ୍ଷଣିକ ତାଙ୍କ ପରିବାର, ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ, କଳାକାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର, ସଜନାଗଡ଼ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର, ଅଯୋଧ୍ୟା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର, ଗୋବିନ୍ଦା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ର ଓ ବରହମପୁର ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରର ଡା. ସରୋଜ କୁମାର ଜେନା, ଡା. ଅମୀୟ କୁମାର ଦାସ, ଡା. ସଂକଳ୍ପ କୁମାର ଦାସ, ଡା. କର୍ମଚାରୀ ମାନସକାନ୍ଦନ ରାଉତ, ଅଧିକ କୁମାର ଦାସ ପ୍ରମୁଖ ଶୋକ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସହିତ ତାଙ୍କ ପରିବାରକୁ ସମବେଦନା କରାଯାଇଛି । ଶ୍ରୀ ସ ମୟୂରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲା ଉଦ୍‌କା ସହରର ବାସିନ୍ଦା

ଅଛନ୍ତି । ୦୭/୦୧/୧୯୯୭ ମସିହାରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ବିଭାଗରେ ପାର୍ମାସିଷ୍ଟଭାବେ ଚରମ୍ପା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରରେ ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ୨୦୦୫ ରୁ ୨୦୧୩ ଅଯୋଧ୍ୟା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟକରୁଥିବାବେଳେ ଏବେ କଳାକାର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକେନ୍ଦ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଥିଲେ । ସେ ଜଣେ ସରୋପକାରୀ, ନିଷ୍ଠାବାନୀ, କର୍ତ୍ତବ୍ୟପରାୟଣ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରୁ ତାଙ୍କ ମୃତ ଖବର ପ୍ରଚାରିତ ହେବା କ୍ଷଣିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଅଂଚଳରେ ଶୋକର ଛାୟା ଖେଳିଯାଇଛି । ତାଙ୍କର ଏକ ୮ ବର୍ଷର ପୁତ୍ର, ୧୮ ବର୍ଷର ଝିଅ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି ।

କୋବିଡ ଗାଇଡଲାଇନ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଭିଯୋଗରେ ରାଜ୍ୟରେ ୫ଟି ମାମଲା: ୩୫ ଗିରଫ

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୭।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ଗତ ୨୪ ଘଂଟା ମଧ୍ୟରେ କୋବିଡ ଗାଇଡଲାଇନ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଅଭିଯୋଗରେ ରାଜ୍ୟରେ ୫ଟି ମାମଲା ରୁକୁ ହୋଇଛି । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ୩୫ ଜଣ ଗିରଫ ହୋଇଛନ୍ତି । ୦୭ ଟି ବାହନକୁ ଜବତ କରା ଯାଇଛି । ୧୮, ୬୮, ୪୫ ଟି କୋରିମାନ ଆକାରରେ ଆଦାୟ କରା ଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟ ପୋଲିସ ଦ୍ୱାରା ବିତ୍ତ କରି ଏହି ସୂଚନା ଦିଆ ଯାଇଛି ।

ଉପିଏଫ୍ ପେନ୍‌ସନର୍ସ ଆସୋସିଏସନର ଗଣଧାରଣା ୧୨ରେ

ବାଲେଶ୍ୱର, ୭।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ନିଗମ ଓ କଳକାରଖାନାରେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ଚାଲିଥିବା ଅବସର ନେଇ ର.ପି.ଏଫ୍.ରୁ ପେନ୍‌ସନ୍ ପାଉଥିବା କର୍ମଚାରୀମାନେ ଆସନ୍ତା ୧୨ ତାରିଖ ସୋମବାର ଦିନ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଜିଲ୍ଲାସ୍ତରୀୟ ଗଣଧାରଣା ପାଇଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ଶନିବାର ଦିନ ପୂର୍ବାହ୍ନରେ ଅଲ୍ ଓଡ଼ିଶା ଉପିଏଫ୍ ପେନ୍‌ସନର୍ସ ଆସୋସିଏସନର ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା କମିଟି ତରଫରୁ ଉଠା ଜଳସେଚନ କର୍ମଚାରୀ ଭବନରେ ଇ. ଅନାଦି ଚରଣ ଦେହେରାଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ବୈଠକରେ ଆସନ୍ତା ୧୨ତାରିଖଦିନ ୧୧ଟାରୁ ୨୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଲେଶ୍ୱର ମୁଖ୍ୟ ଡାକପତ୍ର ସମ୍ମୁଖରେ ଶତାଧିକ ପେନ୍‌ସନର୍ସମାନେ ଧାରଣାରେ ବସିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ମାସିକ ସର୍ବନିମ୍ନ ୯ହଜାର ଟଙ୍କା ପେନ୍‌ସନ୍ ଓ ମହଙ୍ଗାଭତ୍ତା ପ୍ରଦାନ,

ବେତନ ଅନୁପାତରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ପେନ୍‌ସନ୍‌ସାର୍ଯ୍ୟ ଓ କେନ୍ଦ୍ରକିମ୍ପା ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଷିତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନା ଯୋଜନାକୁ କରାଯିବା ବାବଦେ ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନର ଆହ୍ୱାନ ଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ଆସନ୍ତା ୨୬ ତାରିଖ ଦିନ ସର୍ବଭାରତୀୟ ଧର୍ମଘଟକୁ ଏହି ବୈଠକରେ ସମର୍ଥନ ଜ୍ଞାପନ କରାଯାଇଛି । ଜିଲ୍ଲା ସଂପାଦକ

ବିଷ୍ଣୁପ୍ରସାଦ ମହାନ୍ତି ଓ ଉପଦେଷ୍ଟା ଗୌରାଜ ପାଣିଗ୍ରାହୀକେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ କମିଟିର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାରେ ସଫଳ କରିବାପାଇଁ ଉପସ୍ଥିତମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମଚାରୀ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ବୈଠକରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଛି । ଏହି ବୈଠକରେ ବିଭିନ୍ନ ସଂସ୍ଥାରେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ଅବସର ନେଇଥିବା ଇ. ଭକ୍ତ କୁମାର ଚାନ୍ଦ,

ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ଦେହେରା, ହରିହର ଆଚାର୍ଯ୍ୟ, ପରମେଶ୍ୱର ପାତ୍ର, ଭବେନ୍ଦ୍ରନାଥ କର, ଇ. ସୁଶିଳ କୁମାର ବାରିକ, ଶ୍ୟାମସୁନ୍ଦର ଜେନା, ଅନନ୍ତ କୁମାର ପଲାଇ, ଡଃ. କହ୍ଲେଲାଇଲ୍‌ଲେଖିକା ଓ ଶରତଚନ୍ଦ୍ର ଦଳା ପ୍ରମୁଖ ଆଲୋଚନାରେ ଅଂଶଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । କୋଷାଧ୍ୟକ୍ଷ ଟ୍ରକକୁମାର ଦାଶ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲେ ।

ଭଦ୍ରକରୁ ୩୧ କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତ ଚିହ୍ନଟ: ଆଉ ଜଣଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ

ଭଦ୍ରକ, ୭।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ଆଜି ଭଦ୍ରକ ଜିଲ୍ଲାକୁ ଆଉ ୩୧ଜଣ ନୂଆ କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛନ୍ତି । ଯାହା ଫଳରେ ମୋଟ ମୃତକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୧କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏବେ ୨୫୫ଜଣ ଆକ୍ରାନ୍ତ ସକ୍ରିୟ ଅଛନ୍ତି । ଜିଲ୍ଲାକୁ ମୋଟ ୧ ଲକ୍ଷ ୩୬୫ଜଣରୁ ୨୦୬୫ଜଣଙ୍କ ନମୁନା ପରୀକ୍ଷା ହୋଇଛି । ଆଜି ଚିହ୍ନଟ

କରୋନା ଆକ୍ରାନ୍ତଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଛି । ଯାହା ଫଳରେ ମୋଟ ମୃତକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ୨୧କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଏବେ ୨୫୫ଜଣ ଆକ୍ରାନ୍ତ ସକ୍ରିୟ ଅଛନ୍ତି । ଜିଲ୍ଲାକୁ ମୋଟ ୧ ଲକ୍ଷ ୩୬୫ଜଣରୁ ୨୦୬୫ଜଣଙ୍କ ନମୁନା ପରୀକ୍ଷା ହୋଇଛି । ଆଜି ଚିହ୍ନଟ

ମଧ୍ୟରେ ବାସୁଦେବପୁର ରୁକ୍ମକୁ ଜଣେ, ଭଦ୍ରକ ରୁକ୍ମକୁ ୬ଜଣ, ଭଦ୍ରକ ପୌରପାଳିକାରୁ ୩ଜଣ, ବଡ଼ ରୁକ୍ମକୁ ୫ଜଣ, ଚାନ୍ଦବାଲି ରୁକ୍ମକୁ ୧୧ଜଣ, ଧାମନଗର ରୁକ୍ମକୁ ୩ଜଣ, ତିହିଡି ରୁକ୍ମକୁ ଜଣେ ଏବଂ ବାହାର ଜିଲ୍ଲାକୁ ଜଣେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୬୦୯ କାତାୟ ରାଜପଥରେ ବିଭିନ୍ନ ଗୋଲ ପୁଲ୍‌ଠାରେ ବେଆଇନ୍‌ରାୟା ଆବାସ: ୧ ଗିରଫ

ପୂର୍ବତନ ସଂସଦଙ୍କ ପୋଷ୍ୟ ଗ୍ରାମରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଟିମ୍‌ର ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଦର୍ଶନ

କଳେଶ୍ୱର, ୭।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ବାଲେଶ୍ୱର ପୂର୍ବତନ ସଂସଦ ଇ. ରବିନ୍ଦ୍ର ଜେନାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ପୋଷ୍ୟଗ୍ରାମ କାଳିକ ଫାଟାୟତରେ ହୋଇଥିବା ଉନ୍ନୟନ ଓ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଦର୍ଶନ ଲାଗି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଟିମ୍ ଆସି ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ କାତାୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହ ଅଧିକ ମହାଭାଗ ଓ ଓଡ଼ିଶା କାଳିକ ମିଶନର ଅଧିକାରୀ ସଂଜିତ କୁମାର ମହଲା ହଠାତ୍ ଶୁଭିବାର କାଳିକ ଫାଟାୟତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ୫୦ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ନବନିର୍ମିତ କଲ୍ୟାଣ ମନ୍ଦିର ପରିଦର୍ଶନ ସହିତ ସ୍ଥାନୀୟ କେତେକ ଯୋଜନାର ହିତାଧିକାରୀଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଆଦିବାସୀ ଅଧିକାଂଶ ଏହି ଫାଟାୟତକୁ ଇ. ଶ୍ରୀ ଜେନା ହାତକୁ ନେବା ସହିତ ସେଠାରେ

ରବୀନ ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟମଧ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାର କାର୍ଯ୍ୟ ସେଠାରେ ସମାକ୍ଷା କରିବା ସହିତ ସ୍ଥାନୀୟ ଜନ ସାଧାରଣଙ୍କ ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟୟରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ପରେ ଏହି ଟିମ୍ ମନରେଗା ଯୋଜନାରେ ଖୋଲା ଯାଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପୋଖରୀ, ବୃକ୍ଷରୋପଣ ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଉତ୍ସାହାଳୀ, ହରିତ ଓ ଗମ୍ଭୀରାଣୀ ଗାଁକୁ ଯାଇ ତଦାରଖ କରିଥିଲେ । ଜଳବାୟୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରିବା ସହିତ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ ପାଠକ, ଏବଂ ଏସପି ଯୋଜନାରେ ହିତାଧିକାରୀମାନେ ବାଣ୍ଟିବ୍ୟଭାଗ, ବିଧିବାଭାଗ, ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ଆବାସ ଯୋଜନାରେ ନିର୍ମାଣ ସରିଥିବା ନିର୍ମାଣ ହେଉଥିବା ଘରଗୁଡ଼ିକରୁ ବିଭିନ୍ନ ଦେଖିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶା ଜିତିବା ମିଶନ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବା ମୋ

ଦିତା କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗି ତେଜୁଳା ଗାଁକୁ ଯାଇ ସେମାନେ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ପ୍ରାଥମିକ ଗ୍ରାମ ପୋଲିକା ଯୋଜନା ଅଧିକ କାଳିକ ଠାକୁ ଚୁକାମଣୀପୁର ଯାଏ ରାସ୍ତା ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ । ଦୀର୍ଘ ୮ ଘଣ୍ଟାର ପରିଦର୍ଶନ ସମାକ୍ଷାରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଟିମ୍ ସଭାରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ଜଣାଯାଇଛି । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଗ୍ରାମ ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗର ସହକାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶା ଯନ୍ତ୍ରା ଇ. ଲକ୍ଷ୍ମଣଦେବ କର, କଳେଶ୍ୱର ରୁକ୍ମ ସହକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରା ଇ. ମନୋଜ କୁମାର ମୁଖ, ରୁକ୍ମ ସେକ୍ଟର ଅଧିକାରୀ ଅଧିକ କୁମାର ପ୍ରମାଣିକ, ଇ. ରବିନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଧାନ ସେ ଅଂଚଳର ନେତୃସ୍ଥାନୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଗମ୍ଭୀରାଣୀ ଦାସ, ସରଫଟ ବିଭକ୍ତ କୁମାର ଦେହେରା, ପିଠିଠି କୁଶାଭାଣୀ ଜେନା, ଜିଆର୍ଏସ୍ ବୋଲକ ବିହାରୀ ପଟ୍ଟନାୟକ ପ୍ରମୁଖ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ।

ଯାକପୁରରେ ମିମମ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନକୁ ନେଇ ୨୪ ଘଂଟାରେ ଆଦାୟ ହେଲା ୨୧୩ ଜଣଙ୍କ ଠାରୁ ଗୋରିମାନା ଭୁବନେଶ୍ୱର, ୭।୧୧ (ନି.ପ୍ର): ଯାକପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ଗତ ୨୪ ଘଂଟା ମଧ୍ୟରେ ମା.ଭ.ନ ପିଠିକିବା, ବାହାରେ ଛେପ ପକାଇବା ସାମାଜିକ ଦୂରତ୍ୱ ନ ମାନିବା ଓ ଯାନବାହନ ଆଇନ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନକୁ ନେଇ ମୋଟ ୨୧୩ ଜଣଙ୍କ ଠାରୁ ଗୋରିମାନା ଆଦାୟ କରା ଯାଇଛି । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ୧,୦୬,୫୦୦ ଟଙ୍କାର ଗୋରିମାନା ଆଦାୟ କରା ଯାଇଥିବା ନେଇ ଯାକପୁର ପୋଲିସ ପକ୍ଷରୁ ସୂଚନା ଦିଆ ଯାଇଛି ।